

בעדהשית

בקודש פנימה

שיחות קודש מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

גליון פנימי לאנ"ש חסידי פאפא • י"ל ע"י מערכת פאפא

שיחת קודש בעת ביקור כ"ק האדמו"ר מלעלוב
זצ"ל (ירושלים עיה"ק רחוב בר-אילן) במעון
הקודש של להבחל"ח כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בחדר קדשו שע"י בית מדרשנו בעיר מאנסי יע"א

יום ב' וישלח תשפ"ג לפ"ק

מרן שליט"א: איר האט זיך נישט געדארפט מטריח זיין
אומזינסט.

האדמו"ר מלעלוב: אז ס'איז א גוטע זאך וואס מ'וויל, איז עס
נישט קיין טירחא.

מרן שליט"א: מה' מצעדי גבר כוננו (תהלים לז, כג), זעט זיך אויס אז
דער לעלובער רבי דארף זיין דא אין אמעריקא.

האדמו"ר מלעלוב: אפשר גאר איז די גאנצע נסיעה וואס כ'בין
געקומען פון ארץ ישראל געווען וויבאלד כ'האב געדארפט זיין
דא ביים רב'ן.

*

האדמו"ר מלעלוב: דער עלטער זיידע כ"ק מרן הערוגת הבשם
זי"ע איז געפארן צום מיטעלן רב כ"ק מרן מהר"י מבעלזא זי"ע?

א. נסתלק לשמי מרום ביום א' פרשת יתרו י"ד שבט תשפ"ו לפ"ק.

מדור שיחות קודש א

בתוכן:

נסיעות מרן הערוגת הבשם לבעלזא / מרן מהר"ד
מבעלזא בילדותו בצל זקינו מרן מהר"ש / נסיעת
האדמו"ר מלעלוב לבעלזא / בענין מנהגי בעלזא /
מרן ז"ל בעיר פעסט על ייט סוכות תשי"ד / שינה
בסוכה בבעלזא / צדיקים ממשיכים קדושת ארץ
ישראל בכל מקומות מושבותיהם / דברי תורה של
רבי דוד'ל לעלובער בשמים / ועוד

מדור דברות קודש טו

בתוכן:

תורה עם יראת שמים / ראש השנה לאילן / ימי
הנעורים / גדרים וסייגים / והערב נא / הכרת הטוב
/ פירות פירותיהם / האדם עץ השדה / השתתפות
אבות הק' / רצוננו לעשות רצונך / שתרחמי עוד
בגלותי לגאלני / מנהגי ישראל / סיימתינהו לכולהו
שבחי / הודאה לה' עד כלות הנפש / דביקות
בצדיקים / שבע ברכות מכניס חיות / ועוד

מדור חסידים דערציילן כג

לקראת יומא דהילולא קדישא של כ"ק מרן
אדמו"ר הויגד יעקב זי"ע ב' אדר
כשלחן ערוך מוכן לאכול / מסירות נפש למקוה / לולא
תורתך שעשועי / מזליהו חזי / קום קרא אל ה'

לקראת שבת לבו ונלכה!

בהתרגשות קודש גרייטן זיך אנ"ש מיטצולעבן דעם געהויבענעם
שב"ק תרומה בצילא קדישא עילאה אין שטאט מאנסי יע"א

שבת קדש בצ"ל קנסייה וחסידיו ורובן פדשו ביתה

מרן שליט"א: דער ערוגת הבשם איז געפארן צום מיטעלן רב ז"ל, און אויך צום פריערדיגן רב כ"ק מרן מהרי"ד זי"ע.

האדמו"ר מלעלוב: און צום ערשטן רב כ"ק מרן מהר"ש זי"ע אויך?

מרן שליט"א: ניין ער איז געווען צו יונג.

ביים פריערדיגן רב ז"ל איז דער ערוגת הבשם געזעסן אין איין ברייט ביים טיש.

דער ערוגת הבשם האט דאך געגעבן גאר א שטארקע הספד אויפ'ן מיטעלן רב ז"ל (ראה בספה"ק ערוגת הבשם פ' תצוה).

האדמו"ר מלעלוב: ער איז געווען איין עלטער מיט'ן פריערדיגן רב?

מרן שליט"א: ער איז געווען בערך איין עלטער, דער ערוגת הבשם איז געווען אביסל יונגער, ווייל דער פריערדיגער רב איז געבוירן תרי"ב, און דער ערוגת הבשם איז געבוירן תרי"ג. אין יאר תרט"ו ווען דער ערשטער רב איז נסתלק געווארן, איז ער נאך געווען יונג קינד.

הגה"ק דער בילגורייער רב זצ"ל האט נאכגעזאגט פאר **כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל** א תורה וואס דער פריערדיגער רב ז"ל האט דאס געהערט פונעם ערשטן רב ז"ל ווען ער איז געווען א יונגל. אמאל פורים בשעת'ן טיש פונעם ערשטן רב ז"ל, האט דער פריערדיגער רב ז"ל - אלס יונגל - ארומגעשפרינגען אזויווי אלע יונגלעך, אינמיטן האט אים איינער פון די חסידים שטיל געמאכט זאגנדיג: "זיי

שטיל! דער זיידע זאגט תורה!" האט ער זיך צוגעשטיפט און צוגעהערט די תורה, און ער האט שפעטער געדענקט די תורה.

האט דער פריערדיגער רב ז"ל איבערגעזאגט די תורה פאר'ן בילגורייער רב, אז ס'שטייט אין די מגילה אז המן האט געזאגט (מגילת אסתר ו, יג) אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו. לכאורה איז שווער אויף דעם וואס זיי האבן דא געזאגט 'נפול תפול לפניו', המן קומט דא און ער רעדט זיך אויס זיין שווער הארץ נאכדעם וואס ער האט דא געהאט אזא מפלה, אזויווי ס'שטייט 'ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו', וואלטן יעצט זיינע פריינט אים געדארפט בארואיגן, און אנשטאטס דעם זאגן זיי אים גאר פארקערט אז 'נפל תפול'.. וואס איז פשט דערפון?

האט אויף דעם דער ערשטער רב געזאגט פשט, אז זיינע גוטע פריינט האבן אים געזאגט: ניין ניין ס'טויג נישט, טאמער ס'גייט גוט פאר די אידן זאלסטו וויסן אז ס'וועט נישט גיין ביי דיר; נו, וואס איז די עצה? זאלסטו וויסן אז ס'איז נאר דא איין עצה, 'נפול תפול לפניו', זאלסטו וויסן אז אידן זענען גוטהארציגע, דערפאר זאלסטו אים פאלן צו די פיס, און זיי אים מפיס, בעט זיך איין ביי אים "מרדכי טייערע זיי מיר מוחל"; דאס מיינט 'נפול תפול לפניו'. אבער אין הימל האט מען דאס נישט געוואלט, ווייל דאן וואלט מרדכי טאקע מוחל געווען, ממילא האט

והגית
טעלעפאן
718-977-5555

פרשת תרומה תשפ"ו

לוח השבוע

הבחינה הבאה: זונטאג תצוה	סדר ב' - דף ליום מסכת חולין	סדר א' - עמוד ליום מסכת קידושין	זונטאג
ה' אדר תשפ"ו לפ"ק סדר א' - עמוד ליום בחינה	יא	ב.	זונטאג
מס' קידושין דף ד: - יד.	כז	יב:	מאנטאג
חורח בחינה	יב	ב:	דינסטאג
נישן פג: - קידושין ד.	כט	ג.	מיטוואך
סדר ב' - דף ליום בחינה	יג	ג:	דאנערשטאג
מס' חולין דף טו - ל	ל	יד:	
חורח בחינה	חזרה	ד.	
חולין דף עב - עז, ב - יד			

והגית
טעלעפאן
718-977-5555

פרשת משפטים תשפ"ו

לוח השבוע

הבחינה הבאה: זונטאג תצוה	סדר ב' - דף ליום מסכת חולין	סדר א' - עמוד ליום מסכת קידושין	זונטאג
ה' אדר תשפ"ו לפ"ק סדר א' - עמוד ליום בחינה	ו	ב.	זונטאג
מס' קידושין דף ד: - יד.	כג	יב:	מאנטאג
חורח בחינה	ז	ב:	דינסטאג
נישן פג: - קידושין ד.	כה	ג.	מיטוואך
סדר ב' - דף ליום בחינה	ח	ג:	דאנערשטאג
מס' חולין דף טו - ל	ט	יד:	
חורח בחינה	חזרה	ד.	
חולין דף עב - עז, ב - יד			

האדמו"ר מלעלוב: הייסט עס אז דער פריערדיגער רב האט נאך געדענקט דעם ערשטן רב.

מרן שליט"א: יא אלס יונגל. דער ערשטער רב ז"ל איז נסתלק געווארן כ"ז אלול תרט"ו, איז דער פריערדיגער רב דאן געווען א קליין יונגל.

האדמו"ר מלעלוב: דער טאטע ז"ל [כ"ק האדמו"ר רבי משה מרדכי מלעלוב זצ"ל] איז געווען שטארק גערפֿ ביים פריערדיגן רב ז"ל. דער טאטע איז דארט געווען נאך אלס בחור, און דער פריערדיגער רב האט געזאגט אויפ'ן טאטן אז ער האט נאכנישט געזען אזא ריינער בחור.

דער טאטע ז"ל האט דאן געוואוינט אין ירושלים עיה"ק ביי זיין זיידן [הרה"ק רבי דוד צבי שלמה מלעלוב זי"ע], און דער טאטע'ס טאטע [הרה"ק רבי שמעון נתן נטע מלעלוב זי"ע] האט דאן געוואוינט אין קראקא לצורך רפואה, און דער טאטע ז"ל איז געבליבן ביים זיידן אין ארץ ישראל ביז'ן בר מצוה, שפעטער איז ער געפארן קיין חוץ לארץ.

דער טאטע ז"ל איז געווען א נאָשער פון רבי'ס, ער איז געגאנגען צו אלע רבי'ס, און ער איז געווען ביים פריערדיגן רב ז"ל אלס בחור. ווען דער טאטע איז געווען אין בעלזא, האט ער דארט געכאפט א פלאץ, און אין בעלזא איז דאך געווען שארפע גבאים - איך זע דער רבי שליט"א האט נישט אזעלכע שארפע גבאים. דער רבי האט זייער איידעלע גבאים - עכ"פ האט דער גבאי געזאגט פאר'ן טאטן: "בחור'ל! שטיי נישט דא, ווייל דער רב גייט שוין אריינקומען און מ'וועט דיר צושטופן", האט דער טאטע זיך אנגערופן: "וואס אַרט דאס אייך? מ'וועט דאך נישט אייך שטופן, מ'וועט מיר' שטופן". האט דער גבאי געוואלט ווייזן וויאזוי מ'גייט אים שטופן, האט ער אים געגעבן אזא שטארקע שטופן. דער טאטע האט נישט געכאפט קיין התפעלות און ער איז צוריקגעקומען.

חכמיו: סיפר לי ש"ב הגה"צ מו"ה מרדכי רוקח זצ"ל אבד"ק בילגורייא, ששמע מאביו כ"ק מרן הגה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע שאמר דברי תורה על פסוק זה ממה ששמע מפי זקנו כ"ק מרן הגה"ק מהר"ש מבעלזא זי"ע בהיותו עוד ילד בן שש, והגה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע סיפר העובדא דברים כהווייתן, כד הוינא טליא בן שש שנה, וזקניי זצ"ל היה עורך השולחן בפורים, והעולם היו יושבים סמוך לשולחן הטהור בחדר שהיה נקרא "גריוסע שטוב" [החדר שאדמו"ר"י בעלזא היו עורכים שולחנם הטהור היה מכונה בבעלזא "גריוסע שטוב"], ואני הייתי משחק ברעש גדול כדרכם של ילדים, וכאשר התחיל זקני לומר דברי תורה היו משתקים אותי כדי שלא יבולבלו, ולא הייתי מצייט להם, עד שאדם אחד תפס אותי בידו ועמדתי במקום אחד ושמעתי אז דברי תורה מפי זקניי, ודברי תורה אלו אני זוכר.

גיל דנה וישועה באהלי צדיקים

בקידה ובהשתחוויה מול פני הקודש נשגב בזה ברכת מזל טוב מעומק לבבנינו, מול פני המנורה הטהורה, בוצינא קדישא, עמוד האש ההולך לפני המחנה, עטרת תפארת ישראל, אבינו רוענו

כבוד קדושת מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

לרגל השמחות במעון הקודש

שמחת הבר מצוה להנין הב' בנש"ק **לייבוש** ני"ו בן פרע"ח **הרב שמחה ראבינאוויטש** שליט"א חתן הרה"צ **רבי מאיר** שליט"א דומ"ץ קהלתנו

שמחת הבר מצוה להנין הב' בנש"ק **יוסף** ני"ו בן פרע"ח **הרב דוד רובין** שליט"א חתן חדב"ן הרה"צ **רבי מיכל דייטש** שליט"א רב דקהל מעייני הישועה

הולדת הנינה אצל נכדו פרע"ח **הרב יואל יעקב צבי פריעדמאן** שליט"א חתן חדב"ן הרה"צ **רבי מיכל דייטש** שליט"א רב דקהל מעייני הישועה

הולדת הנינה אצל נכדו פרע"ח **הרב יוסף דייטש** שליט"א בן חדב"ן הרה"צ **רבי מיכל דייטש** שליט"א רב דקהל מעייני הישועה

הולדת הנין אצל נכדו פרע"ח **הרב מנחם שלמה** שליט"א בן הרה"צ **רבי מאיר** שליט"א דומ"ץ קהלתנו

ברכת מזל טוב להסכים כ"ק **האדמו"ר מסטריזוב** שליט"א, כ"ק **האדמו"ר מדינב** שליט"א, הגה"צ **רבי באבוב** שליט"א, הגה"צ **אביד מוקור חיים** שליט"א, הגה"צ **אבד"ק אלכסנדר** שליט"א, הגה"צ **אביד סאלקא** שליט"א, הגה"צ **האדמו"ר מקאלאמייא** שליט"א, הגה"צ **אביד בית אהרן** שליט"א, הגה"צ **אבד"ק מישקאלץ** שליט"א, הגה"צ **האדמו"ר מדינב-מאנסי** שליט"א, הגה"צ **רבי חיים אלעזר ראבינאוויטש** שליט"א דומ"ץ וריי דינב, הרה"ג **ר' חיים שלמה ראטנבערג** שליט"א, הרה"ג **ר' שלמה פריעדמאן** שליט"א, הרה"ג **ר' חיים שלמה זינגער** שליט"א

ואנו תפלה משמחת בית צדיקים זו ישפע שפע רב לו ולכל ישראל, וירוח כ"ק מרן שליט"א רוב תענוג ונחת מכל יוציא, ונוכה עוד רבות בשנים לחסות בצל הקודש, עדי נוכח שהוא יוליכנו קוממיות לארצנו, בביא.

מען צוגעפירט פון הימל אז מ'זאל שנעל קומען אפגעמען המן, אזויווי ס'שטייט (שם, ו, ט) עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר, מ'האט אים געזאגט: קום שנעל, ווייל פון הימל לאזט מען דאס נישט צו.

אט די תורה האט דער בילגוריער רב ז"ל נאכגעזאגט פאר'ן טאטן ז"ל, וואס דער פריערדיגער רב ז"ל האט עס געהערט פונעם ערשטן רב ז"ל ווען ער איז געווען א יונגל.³

ב. עיין בספה"ק ויחי יוסף על המועדים עמוד תסה ד"ה ויאמרו לו

בהתרגשות קודש
גרייטן זיך אנ"ש
מיטצולעבן דעם
גער-וויבענעם

שבת תרומה בעירא קדישא

של
אבינו
רועינו
הוד

ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בעיר מאנסי יצ"ו

לקראת שבת
לכו ונלכה!

שבת תרומה תשפ"ו

בצל הקודש בעיר מאנסי יצ"ו

שבת קדש בצל כנפיד
והסיון ורנן מרשן בית

ווען דער פריערדיגער רב איז אריינגעקומען, האט ער געפרעגט: "וואו איז דער ארץ ישראל'דיגער בחור?" און דער פריערדיגער רב האט געהאלטן דעם טאטן ביים טיש ממש נעבן זיך. דער פריערדיגער רב האט שפעטער געזאגט אז ער האט נאכנישט געזען אזא ריינער בחור.³

ג. ראה בספר צנצנת המן בעלזא חלק ד (דף שמט): מספר רבי בנציון גרוסמן שליט"א: הייתי נוכח באותו מעמד, להלן עיקרי הדברים אותם סיפר להם הרבי מלעלוב זצ"ל, מעשה שבעבר שמעתי מפיו מספר פעמים, בפעם זו הוסיף פרט. וכך סיפר הרבי מלעלוב בהזדמנות זו: אחרי שמרן מהר"ד זי"ע יצא ממונקאטש, בתקופת המלחמה העולמית הראשונה, בדרכו חזרה לבעלז, התעכב במספר מקומות, ביניהם הוא הגיע להולשיץ. רבי משה מרדכי זצ"ל, אז צעיר לימים, הגיע מארץ ישראל לאחר שהתגדל והתחנך על ברכי סבו הגדול הרה"ק רבי דודל זצ"ל, לאחר שנסתלק זקנו, נסע לבקר את אביו שהתגורר אז בקראקא, ונותר בקראקא עם אביו שנים אחדות. הוא שמע שהרבי מבעלזא נמצא בהולשיץ, הוא הזדרז ונסע לשם, לשחר את פניו. פעמיים הראשונים שם היו לקבלת הפנים שנערכה למרן מהר"ד, אחריה ערך מרן מהר"ד שלחן.

הפעם לא סיפר את הפרט הבא, אך בהזדמנות אחרת סיפר: "הייתי בן שבע עשרה והייתי פטריט של ארץ ישראל". בקהל חסידים ידעו כי מחמת הקושי הרוחני בארץ ישראל של אותם ימים, מרן מהר"ד מתנגד לנסיעת בחורים חסידים בגפם לארץ ישראל, מנגד חששתי מאוד שיחשדוני כי זנחתי את ארץ הקודש וחזרתי לגלות. אזרתי עוז, וכששאלני מרן מהר"ד: מהיכן אתה? עניתי: "אני מארץ ישראל ופני מועדות לשוב שמה". בין השיטין ביטא הרבי מלעלוב, חרטה בדיעבד, מהתוספות שבדבריו, והוסיף: "היום לא הייתי חוזר על התוספות הזו". במועד אחר סיפר, כי הקפיד מאוד על מלבושי ארץ ישראל, גם בעת שהותו בחוץ לארץ, כדי לבטא את שייכותו לארץ ישראל. שנים ארוכות לאחר מכן, שמעו פרחי חסידי לעלוב מפי הרה"ח ר' שלמה מרזל ז"ל מחסידי בעלזא, שמרן מהר"ד הפליג מאוד בקדושתו של הבחור הזה. בהמשך אותו ערב, כאמור, ערך מרן מהר"ד את שלחנו.

"אני", סיפר רבי משה מרדכי מלעלוב, "הייתי בחור כחוש מאוד ותפסתי מקום טוב בשלחן, כדי שאוכל לצפות מקרוב בעבודת הקודש. חסידים מסביב הזהירוני כי המקום אותו בחרתי לחוץ מאוד, הדוחק כאן רב ואני לא אוכל לעמוד בו". איך שמרן נכנס לשלחן הטהור, שאל מיד: "היכן הבחור מארץ ישראל?" "כשקראו לי, מרן הורה להושיבני, המקום היה צר מאוד, הדוחק רב, ובכל זאת מרן עמד על כך, שלא יניחוני לעמוד, אלא ימצאו לי מקום. המקום היחיד שנותר בקרבנו בראש השלחן, היה בין מרן מהר"ד, לבנו מרן מהר"א זי"ע. נוצר מצב שהייתי דחוק בין שני הצדיקים מצדי האחד הרבי רבי ישכר דוב, ומן העבר האחר בנו הרבי רבי אהרן, כשרגלי נוגעות מחד ברגלי האב ומאידך ברגלי בנו".

כאן הוסיף הרבי מלעלוב זצ"ל, עניין שלא הוזכר על ידו מעולם, עד לאותו פגישה. לאחר אותו קירוב שקירבני המהר"ד, פגש מרן מהר"ד את אבי רבי שמעון נתן נטע זצ"ל, ומסר לו: "איך האב א גריס פון אייער זון, ער וואקסט אויף א ירא שמים".

ונעתיק עוד מה שמובא בקובץ אור הצפון (עד) מה שסיפר כ"ק האדמו"ר מלעלוב-ניקלשבורג שליט"א אודות נסיעת אביו כ"ק האדמו"ר רבי משה מרדכי מלעלוב זצ"ל עם אביו הרה"ק רבי שמעון

נתן נטע זי"ע להולשיץ לשבות בצל קדשו של מרן מהר"ד זי"ע: אבי ז"ל שהיה אז בחור, לא עבר ליטול שלום ממרן עם אביו, אלא יחד עם כל הקהל. כשהגיע תורו ועבר לפני מרן מהר"ד זי"ע עם מלבושיו הירושלמיים - אותם לבש גם בהיותו בחוץ לארץ - שאל אותו מרן מהר"ד זי"ע: "בחור'ל פון וואנעט ביטוט?" השיב ואמר: "איך בין פון ארץ ישראל, און יעצט בין איך ביי מיין טאטע אין קראקא". כ"ק מרן מהר"א זי"ע שעמד בצד, נענה מיד ואמר לאביו, שהוא בנו של הלעלובער רבי.

לשמע התשובה, שמוצאו מארץ ישראל ועתה הוא גר בקראקא, הפטיר מרן מהר"ד זי"ע ואמר: "אה! קראקא איז דאך א שטאט פון יראים ושלמים, דארטן זענען דאך דא פושעים", כמובן שכונת קדשו הייתה על הרשעים שפרקו מעליהם עול תורה ומצוות והתרחקו מכל דבר שבקדושה, באצטלא של "שוב ארץ ישראל". לימים כאשר סיפר זאת אבי ז"ל, היה רגיל לומר שהדבר כאב לו מאוד, בהיותו יליד ארצנו הקדושה והחיבה לארץ ישראל הייתה טבועה בדמו ובנפשו, וכל גופו נעשו לו חודוין חודוין בשמעו הדברים הללו. פעמים אחרות היה מוסיף ואומר: "דברים אלו היו בעבורי בבחינת 'נאמנים פצעי אוהב'.

זקני ז"ל חזר הביתה לקראקא, אך בנו אבי ז"ל נשאר בהולשיץ ושבת את אותה השבת בצל הקודש. בליל שבת, טרם כניסת כ"ק מרן מהר"ד זי"ע לעריכת שלחנו הטהור, הקדים לבא למקום עריכת השלחנות, בכדי לתפוס מקום טוב, באופן שיוכל לחזות בעבודת הקודש. אמנם טרם כניסת כ"ק מרן זי"ע לעריכת שלחנו הטהור, הגיע אחד מהגבאים בכדי לראות שהכל מוכן ומסודר, ומצאו עומד שם ושומר על מקומו, נענה אליו: "בחור'ל, מאכן ידחפו אותך" נענה אבי ז"ל כמתגונן: "ידחפו אותי ולא אותך, תפקידך רק לעשות סדר בשלחן, ולא אצל העומדים מן הצד". הגבאי בשמעו את דבריו, נעלב ודחפו החוצה, כך שכבר לא היה לו עוד מקום קרוב לעמוד בו בשעת ה"טיש".

אולם כאשר נכנס מרן מהר"ד זי"ע, שאל מיד: "וואו איז דער ארץ ישראל'דיגער בחור?" אבי ז"ל מרוב ענותנותו, לא חשב ולא האמין שהכונה אליו, לכן נשאר לעמוד על מקומו. אך מרן זי"ע חזר על שאלתו: "וואו איז דער ארץ ישראל'דיגער בחור?" אז הביאו אותו לפניו. כאשר הובא לפני מרן זי"ע, קירבו מרן אליו, והעמיד אותו סמוך לכסא קדשו. אבי ז"ל מתוך פחד וגם כיון שלא היה רגיל לסוג קירבה כזו, צעד מעט אחורנית, אך מרן זי"ע משכו בסמוך אליו. כך חזר הדבר כמה פעמים עד שהעמידו ממש צמוד אליו. והיה הרבי מתבטא: "מיינע פשוט'ע פוס, האבן כמעט אנגעריירט די הייליגע פוס פון בעלזער רב". כך נשנה הדבר בשלחן הטהור בצפרא דשבתא, ואף בסעודת רעווא דרעוין, כאשר בכל פעם שאל מרן זי"ע מחדש אודותיו: "וואו איז דער ארץ ישראל'דיגער בחור?" והעמידו על ידו בקירבה וחיבה יתירה ונדירה. לימים היה אבי ז"ל רגיל לומר ברוב ענותנותו, שנראה היה כי מרן זי"ע רצה לפייסו על הדברים החריפים שאמר לו בעת קבלת שלום אודות פושעי ישראל, על כן קירב אותו מאוד ואף כינה אותו "ארץ ישראל'דיגער בחור", לעודדו ולרצותו. אחרי השבת הפטיר מרן מהר"ד זי"ע בהפלגת קדושתו של אבי ז"ל, ואמר לבנו כ"ק מרן מהר"א זי"ע: "איך האב נאכנישט געטראפן אזא ריינער בחור".

הנה"צ רבי יצחק שלמה אונגער זצ"ל גאב"ד חוג חת"ס ומחשובי רבני אנ"ש סיפר (בספרו רשומים בשמך עמוד תי): הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב סיפר לי, שכשעלה לארה"ק וביקר את מרן הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע בביתו, שאל מרן מהר"א: "הזוכרים אתם את אותה שבת

מיין טאטע איז אויך געווען גאר אסאך ביים רב ז"ל אין ארץ ישראל.

אין פאפא האט מען אויך אנגענומען די מנהגים פון בעלזא?

בהולשיץ? ומשנענה בחיוב, המשיך מרן ז"ל ואמר: "שאלתי אז את אבי הקדוש על דבר הבחור שקירב אותו כל כך במשך כל השבת, ואמר לי: "דו זעסט נישט אז ער איז א ריינער?"

ואגב יצויין, שלימים, בשנתו האחרונה של האדמו"ר מלעלוב זצ"ל, ביקר אצלו הרב אונגער ז"ל, ואז נענה לקראתו: "דער בעלזער רב האט געזאגט אויף מיר אז כ"כן א ריינעם בחור, נו, אפשר וועט דאס נאך מקוים ווערן".

מרן שליט"א: יא, היבש אסאך נוסחאות און מנהגים; נישט אלעס, אבער אסאך.

האדמו"ר מלעלוב: אין בעלזא איז מען דאך געווען גאר שטארק מיט די מנהגים.

מרן שליט"א: יא, ס'איז געווען זייער שטארק.

האדמו"ר מלעלוב: א מנהג ברעכט א דין.

מרן שליט"א: דער בילגורייער רב ז"ל האט געזאגט אז ס'איז דא דריי זאכן וואס דער מנהג בעלזא איז אנדערש ווי ס'שטייט אין שלחן ערוך. איינס אז מ'עסט נישט אין סוכה שמיני עצרת, צווייטנס איז די עפל און האניג ראש

מורעה מטעם ועד הכנסת אורחים דחסידי פאפא

אישי'ר מריא

ועד הכנסת אורחים
גרייט זיך כס"ד
צוצושטעלן פאר
אנשי שלומינו מכל
מקומות מושבותיהם
וועלכע קוקן ארויס
מיטצוהאלטן
דעם
געוויכענע
שבת בצל
הקודש
בעיר
מאנסי

אויף א הערליכע
פארנעם בהרחבה גדולה

דערווייזן דעם מיטוואך:
אדער צו
זוכן א דירה

צו באשטעלן
סעודת שבת
paprika

לאזט איבער א קלארן סעסערזש
אויפ'ן אויטאמאטישן סיסטעם פון:
קול קהלת יעקב

718.480.7872

די עסקנים וועלן בעדה
צופרייגעשטעלן יעדעם
איינעם אויפ'ן שענסטן אופן

נומער 8 פון די מעין מעניו

שנ"ק רחומה רשפ"ו

בצל הקודש בעיר מאנסי יצ"ו

שבת קדש בצל כנסת
יהושע וירון מרשן ביתר

סדר ימי הניקור

יום א'-ג' תצוה:

קבלת קהל
לאנשי שלומינו
ומשפחתם שיחי'
סדר חוסנים
במדרשת מופרדת

ליל ב' תצוה

**כינום
הכללי**
לאנשי חסידי פאפא
תושבי העיר
פאלעם נאך וויסערדיגע סעלדונגען

הוא הורה
הוא זינה
הוא הורה!

ליל ג'

הנה מלך: יבוא לך
כ"ק מרן אדמו"ר
שליט"א יגיע לעירנו

יום ה' - ב' אדר

תפלת שחרית ברוב עם
בהיכל יחיאל - בשעה 8:15

ואח"כ שלחן לחיים לרגל יומ"ק
של ב"ק מרן חוסידי יעקב ו"ע

שבת תרומה:

שבת קודש בצל כנסת וחסידיו

שבת מירומה
בצל"א דמדינתותא
קדישא במקוהלות
אנשי חסידי פאפא

התפלות ועריכת השלחנות
בהיכל הגדול דבית מדרשינו

השנה, וואס דאס שטייט דאך אויך אין שלחן ערוך (או"ח סימן תקפ"ג סעיף א), אבער אין בעלזא האט מען נישט געגעסן קיין עפל ראש השנה.

האדמו"ר מלעלוב: אין בעלזא האט מען בכלל נישט געגעסן קיין עפל ראש השנה?

מזן שליט"א: מ'האט נישט געגעסן קיין עפל, שפעטער האט מען געהאט עפל-קאמפאט אזוי ווי געווענליך, אבער נישט עפל מיט האניג¹. און דער דריטער זאך איז אז מ'איז נישט געשלאפן אין סוכה. אט די דריי זאכן טוט מען אין בעלזא אנדערש ווי ס'שטייט אין שלחן ערוך.

ביי חסידים זאגט מען דאך הלל פסח ביינאכט. **הרה"ק דער צאנזער רב זי"ע** האט דאך געזאגט אויף דעם וואס די חסידים זאגן הלל, אז לכאורה שטייט דאך אין רמ"א (או"ח סימן תפז סעיף ד) 'אין אנו נוהגים כן'. נאר פשט איז אז ליידיגער ליידיגער אין אנו נוהגים כן. אז דער רמ"א מיינט צו זאגן "פארוואס טאקע זאגט מען נישט קיין הלל". אזוי האט צאנזער רב געזאגט א פשט.

ביי **הגה"ק דער טשעטשאוויצער זיידע זצוק"ל** - דער ערוגת הבשם'ס זיידע - איז געווען א גאנצע מעשה מיט הלל פסח ביינאכט².

ד. כדאי לציין שהשלימו את הענין של תפוח בדבש בחג הסוכות. שבבעלזא אכלו משך חג הסוכות מאכל הנקרא 'רעדלעך' ה"ה תפוח מטוגן בדבש. שהכינו בכל סעודה בחג הסוכות לכבוד האושפיזא. ראה בספר בקודש פנימה בעלזא (חלק ב' עמוד רכט): בכל השלחנות בימי חג הסוכות הוסיפו מאכל מיוחד לכבוד האושפיזין. פרוטות תפוחי עץ עגולות וחלולות, שטיגנו אותם בדבש, והגישום בצלחת, וקראו בשם 'רעדלעך'. הגה"ק מבולגריי זצ"ל כותב בכתביו שמרן ז"ל אמר לו שמאכל זה הוא במקום התפוח בדבש.

ה. ראה בספר רשומים בשמ"ך (עמוד רג) מה שסיפר הגה"צ רבי יצחק שלמה אונגער זצ"ל גאב"ד חוג חת"ס ומחשובי רבני אנ"ש: זקניי הגה"ק רבי יוסף גרינוואלד זי"ע התקבל לאב"ד טשעטשאוויץ ע"י הגה"ק בעל דברי חיים מצאנז זי"ע, וגופא דעובדא הכי הוה. הגה"ק מצאנז היה רגיל לפקוד את בית המרחץ בלוקאש הסמוכה לפעסט בירת אונגארן, אשר תושביה היהודים היו אנשי אויבערלאנד המתנהגים במנהגי אשכנז, ודרכי החסידים לא היו ידועים להם, עם כל זאת, בכל עת אשר פקד הגה"ק מצאנז אל לוקאש היו קבוצת בחורים לומדים מופלגים בתורה מיישיבתו הרמה של מרנא ורבנא החתם סופר הק' זי"ע באים לשוחח ולהשתעשע עמו בדברי תורה, וזקני ר' יוסף מיאנושהאז שהיה ביניהם, התקרב אליו מאוד ע"י אותן שיחות ופטפטי דאורייתא. לעומתה קהלת טשעטשאוויץ קהלה חסידית היתה, ובה התגוררו רבים מבני עדת חסידי צאנז. כאשר אותם החסידים הקבילו פני רבם ואמרו לפניו שהם תרים ומבקשים אחר רב גדול בתורה וביראה שיעמוד בראשם, אמר להם רבם הגה"ק מצאנז: "קחו לכם הרב מיאנושהאז אלוף לראשכם". ה"ה זקני ר' יוסף זי"ע. כחסידים נאמנים שאינם מהרהרים אחר רבם אף לרגע

מען דערציילט אויף **הגה"ק מרן החתם סופר זי"ע**, אז זיין מנהג איז געווען ווי ביי די אשכנז'ישע אידן אין פרעשבורג, אז שבת צופרי האט מען געדאווענט שחרית פרי - ביי חסידים דאווענט מען דאך שפעט שבת, אבער דארט האט מען געדאווענט פרי - עכ"פ נאך שחרית האט דער גאנצער עולם קידוש געמאכט, און זיך געזעצט לערנען, און שפעטער האט מען געדאווענט מוסף. איז דער חתם סופר אמאל איינגעשטאנען אויף א פרעמדע פלאץ, און ער האט שוין געהאט געמאכט קידוש פאר מוסף, ממילא ווען ס'איז געקומען צו די סעודה האט דער חתם סופר נישט איבערגעמאכט קידוש, האט דער בעל אכסניא מוציא שם רע געווען, אז דער פרעשבורגער רב עסט אן קידוש.

האט דער חתם סופר נאכדעם געזאגט אז ס'קומט זיך אים דעם עונש, ווייל די גמרא זאגט (שבת סג) אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו, ממילא אז איך בין

קט, קיינו תיכף את פקודתו, וקיבלו זקני ר' יוסף עליהם לרב, בלי שיעבירוהו מבחן כל שהוא ויקראו לו לנסיון כנהוג מקדמת דנא, ואפילו לא ראוהו מימיהם. רבי יוסף שקיבל את כתב הרבנות מקהלת טשעטשאוויץ, נאות לשמש בקודש בקהלתם, וקבע את זמן בואו לקראת חג הפסח.

ויהי היום - ערב פסח היה - ובבית מדרשם מופיע הרב החדש, כשהוא לבוש בחלוקא דרבנן 'פראק' על שכמו 'וצילינדר' חבוש לראשו, כמנהג רבני אשכנז בימים ההם, בני הקהלה הביטו אליו בתמיהה, והופעתו זו עם 'פראק' ו'צילינדר' היתה לצנינים בעיניהם. ולמרות זאת לא חזרו בהם מן המינוי, ואיש מן הקהל לא עמד בפניו, באשר ברי היה להם שדברי רבם הגה"ק מצאנז שרירים וקיימים, ובודאי הרב אשר העמיד בראשם לאו קטיל קני באגמא הוא, והרי הוא הינו מגדולי תלמידי מרנא ורבנא ה'חתם סופר' הק' זי"ע, ובדיעבד ויתרו על כך שאינו לבוש בבגדי שבת כמנהג הרבנים החסידים.

אמנם כאשר הגיע ליל התקדש חג הפסח, ובני הקהלה בקשו לגמור את ה'הלל' אחר תפלת ערבית כמנהג החסידים וכמובא בשלחן ערוך, התייצב המרא דאתרא החדש על עומדו, הלם אחת ושתיים על ה'סטענדער' אשר הוכן לו, והכריז בקול גדול: "לא אניח לכם בשום אופן לעבור על דברי רבינו הרמ"א שכתב אין אנו אומרים בלילה בבית הכנסת ההלל כלל!"

היות ואנשי הקהלה בעלי דרך ארץ היו, לא החציפו פנים כנגדו, ולא ההינו לעבור על דבריו בפניו. יצאו את בית הכנסת והלכו להם לבית המדרש, ושם אמרו את ההלל כמנהגם מימים ימימה. בבוא חג השבועות זמן מתן תורתנו, בעלותם לרגל להראות קדם רבם בצאנז, התאונו בפניו על הרב האשכנזי אשר העמיד בראשם ועל גזירותיו, וגוללו לפניו את סיפור ההלל שלא נתנם לומר בליל התקדש חג הפסח. נענה להם רבם הגה"ק מצאנז ויאמר להם: "האטס נישט קיין מורא, זיינע אייניקלעך וועלן זיך נאך וואלגערן ביי די רבי'ס אונטער די טישן מיט ווייסע זאקן!" וככל הדברים שיצאו מפה קדשו, כן הדבר הזה.

מרן שליט"א: יא, ער איז געווען שפעטער, דער ערוגת הבשם איז געווען א תלמיד פון הגה"ק הכתב סופר זי"ע. ער איז געווארן א יתום ביי די זיבעצן יאר, און שפעטער איז ער נתקרב געווארן צו חסידות.

האדמו"ר מלעלוב: דער חתם סופר מיט'ן כתב סופר זענען טאקע נישט געווען פון תלמידי בעל שם, אבער קיין התנגדות איז נישט געווען אויף חסידים.

מרן שליט"א: אין חתם סופר ווערט דאך געברענגט עטליכע שטיקלעך פון תלמידי בעל שם¹. דער חתם

ז. בספה"ק חתם סופר ב' בהעלותך ד"ה והאספסוף אשר בקרבו

איינגעשטאנען ביי אן עם הארץ, האב איך געהאט אן עונש¹.

האדמו"ר מלעלוב: דער ערוגת הבשם איז נישט געווען אין צייטן פון חתם סופר, ער איז געווען שפעטער.

ו. ראה המשך העובדא בספר שיחות יקרות ויחי יוסף (מדור מסורת אבות עמוד רכ), מה שסיפר כ"ק מרן זצוק"ל בשלחן הפירות ליל שב"ק פקודי תשל"ד: אחר כך אמר החתם סופר "איך האב א פארגעניגן", כי ראיתי כי עם הארץ לא משנה ממה שראה אצל אבותיו, ואינו נושא פנים גם לגדול הדור כשלפי דעתו לא עבד כשורה, ומובטחני מזה שיהיה קיום לעם ישראל בקיום התורה והמצוות במשך אורך זמן הגלות.

ואלה המשפטים
כשלחן ערוך
המכו לאכול

ס'איז כדאי גוט
צו לערנען חומש
רש"י די וואך
משפטים - פסוקי
עבד עברי ואמה
העבריה

עם וועט איה
נט צוטן ביים
לערנען די מרות
אין קדושין די
קומענדיגע 2 וואכן
אנטהויבן די יד

א געשריבענע בחינה איז מיין שליסל צו גוט קענען בס"ד גאנץ מסכת קידושין

משתתפי הבחינות
לערנען בעיקרא
מיט א קלארע הכנה!

משתתפי הבחינות
זענען נישט אונטערשטעליג
מיט עטליכע בלאט

משתתפי הבחינות
חזרן און וועלן בעז"ה קונה
זיין די מסכת בשכ"מיות

צווייטע בחינה במסכת קידושין אונטאג תצוה הבעל"ט

אלפי לומדי והגית אין אלע געגענטער
וועלן אנהאלטן פרעצעדענטלאזע
הויכע רעקארד השתתפות ביים בחינה

סופר אליינס איז דאך געווען א תלמיד פון הגה"ק רבי נתן אדלער זי"ע, און פון הגה"ק דער הפלאה זי"ע. דער חתם סופר האט געזאגט אויף תלמידי בעל שם: "מיר זענען האלץ-האקער'ס קעגן זיי!"^ט דער חתם סופר האט משבח געווען חסידים.

בקשר צו די מעשה פון חתם סופר אז דער בעל אכסניא האט זיך אפגערעדט אויף אים, איז געווען אזא ענליכע מעשה ביים טאטן ז"ל.

ס'איז געווען אן אינטערסאנטע מעשה, ווען דער טאטע ז"ל איז געווען אין פעסט אויף סוכות ביים רב ז"ל, ס'איז געווען אין יאר תש"ד, און אויף גאנץ סוכות איז דער טאטע ז"ל געווען ביים רב ז"ל, ס'איז געווען די שווערסטע קריגס-צייטן, דעמאלטס איז כמעט נישט געווען קיין אתרוגים אין גאנץ אונגארן.

די מעשה איז געווען אז גאנץ אונגארן האט געהאט פיר אתרוגים. קודם האט מען געברענגט קיין פעסט צוויי אתרוגים, איינס פאר'ן רב ז"ל און די צווייטע פאר די קהלה, אבער מ'האט זיך אפגערעדט אז די גאנצע מדינה האט נישט קיין אתרוג, און דא געבט מען איינס פאר'ן רב און איינס פאר די קהלה! האט מען טאקע מסכים געווען דערצו, און מ'האט עס געשיקט ערגעץ אנדערש, ס'איז געווען אן אתרוג אין ראצפערט ביי הרה"ק רבי שלום

זצ"ל במעון הקודש חול המועד סוכות תשד"ם לפ"ק, עיי"ש כל הענין. ועיי"ש מה שהגיב כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בתוך השיחה שם, שידוע ש"כ מרן מבעלזא זי"ע הראה להגה"צ רבי עקיבא סופר זצ"ל אב"ד פרעשבורג איזה דברי תורה בספה"ק תורת משה הם ממרן מהר"ש זי"ע.

ח. ראה בספר שיחות יקרות ויחי יוסף (מדור כעס עמוד קצא), מה שסיפר כ"ק מרן זצוק"ל, אודות ההערה של הגה"ק רבי נתן אדלער זי"ע לתלמידי בעל שם: סיפר מרן רבינו זצ"ל, שאיש אחד הפליג את ה'נועם אלימלך' לפני ה'חתם סופר' זצ"ל. השיב ה'חתם סופר' ואמר, שלגלות ה'נועם אלימלך' לא צריכנא לסיפורייכו, כי כבר ידענא מאת מורי ורבי הגה"ק רבי נתן אדלער זי"ע שאמר 'נישט בחנם זאגט מען אז די פוילישע זענען שווינדלערס'. והסביר וסיפר, שבכל ליל חצות פותחים שערי גן עדן לנשמות הצדיקים, ובכל פעם שאני נכנס לגן עדן בעת עליית נשמה, תמיד אני מוצא שם מכבר את שני האחים הקדושים הרה"ק רבי ר' אלימלך והרה"ק רבי ר' זושא זי"ע, פעם החלטתי לילך מוקדם יותר כדי ליכנס לפניכם, והלכתי עוד לפני חצות לשערי גן עדן, אבל גם אז כבר מצאתי אותם עומדים שם בעת שפתחו את השער, והיה לי לפלא איך הם יכולים כבר להיות שם, ובעל כרחך שהתגבשו שם ע"י פתח אחר.

ט. ראה בקונטרס 'רשמי רשוות' מה שסיפר כ"ק מרן הויגד יעקב זצוק"ל (נדפס בסוף ספה"ק ויגד יעקב על המועדים דף תשד"ם): פעם אחת בא הספה"ק נועם אלימלך לפני רבינו החתם סופר, ואז עדיין לא נתפרסם הספר הנ"ל, והביט בתוכו ואמר שאנו האלצהאקערס לגביו.

מובא דבר תורה, אשר מקורו מספה"ק ליקוטי אמרים תניא, וכמו כן מקובל שמובא בספה"ק חתם סופר ג' דברי תורה מכ"ק מרן מהר"ש מבעלזא זי"ע.

ראה בספר אדמו"ר בעלזא חלק א' עמוד קצו, ובהרחבה יותר בספר טובות זכרונות חלק ב' עמוד קמו, ש"כ"ק האדמו"ר האמרי סופר מערלוי זצ"ל סיפר מה שסיפר פעם כ"ק מרן מהר"ד מבעלזא זי"ע לדודו הגאון רבי משה דייטש זצ"ל אב"ד סאבאדקא ודודו הרה"ג אברהם סופר ז"ל כשבאו לשבות אצלו בעיר ראצפערט על שב"ק ואתחנן תרע"ה, אודות עובדא הידוע שפעם בימי כ"ק מרן מהר"ש מבעלזא זי"ע היו איזה סוחרים מחסידי בעלזא בעיר וויינע לפני חג השבועות, ולא הספיק הזמן לחזור על יו"ט שבועות הביתה, ועשו את החג בעיר פרעשבורג בצל הגה"ק מרן החתם סופר זי"ע, ולאחר החג כשנכנסו לקבל ממנו ברכת פרידה ביקש מהם החתם סופר שישמעו לפניו דבר תורה משמו של רבם מרן מהר"ש זי"ע. אמרו לו החסידים דבר תורה עה"פ בפרשת בשלח (טו, לד) כאשר צוה ה' את משה ויניחהו אהרן למשמרת וכו', וכאשר שמע החתם סופר את הדברים, נהרו פניו בהנאה ובהתפעלות, ועל אתר משך בקולמוס ורשם את הדברים בפנקסו לזכרון. וסיים מרן מהר"ד ואמר להם: "בספר תורת משה להחתם סופר, מובאים עוד שלשה דברי תורה שמקורם מזקיני ז"ל, והיו אלה דברי תורה ששמע החתם סופר מתלמידי זקיני ז"ל, ונהנה מהם ורשםם לעצמו, ולאחר הסתלקותו כשמצאו בניו את הכתבים, כסבורים היו שהם של אביהם, והדפיסו את הדברים בשמו".

וראה עוד שם בספר אדמו"ר בעלזא עמוד קצח, מה שסיפר כ"ק האדמו"ר המקור ברוך מסערעט-וויזניץ זצ"ל מה ששמע מותנו כ"ק מרן מהר"ד זי"ע, שפעם באו איזה חסידי בעלזא לפני מרן החתם סופר זי"ע, אמר להם החתם סופר ששמע בשם רבי אחד מפולין שפירש 'ענו מלך הבשן' היינו עוגה מלוחה ודשנה, וצחק מדברים אלו. כשבאו החסידים לבעלזא וסיפרו למרן מהר"ש זי"ע מה ששמעו מהחתם סופר, אמר מרן שבתוס' (נדה סא.) מובא בשם המדרש (פרקי דר"א דף לד) שעוג מצאו לאברהם אבינו שהיה עומד בגרנות לתקן עוגות לפסח ועל שם זה נקרא עוג.

[ראה בשפע חיים דרשות חורשי ויקהל תשד"ם: נראה שהחתם סופר לא שחק מזה רק בגלוי, כפי שהעיד בנו הגה"ק רבי שמעון סופר זי"ע (זכרון למשה מכתב ה' אות ח') שאביו היה מהמתנגדים לפני הרואים, ואילו כלפי פנים היה מהמחבבים את דרך החסידות. בפרט שהיה תלמידו של ההפלאה זי"ע ומהגה"ק רבי זלמן חסיד זי"ע, שכולם היו קדושי עליון בדרכי החסידות, אלא שאז בגלוי התבטא כן החתם סופר מאיזה סיבה].

לאחר מכן ביקש החתם סופר מהחסידיים זיאמרו להם איזה דבר תורה מפי רבם מרן מהר"ש זי"ע, ואמרו להם דבר תורה בפרשת יתרו (יח, א.) בדברי רש"י מה שמועה שמע ובא, ובפ' לך לך עה"פ (יג, ו) ולא יכלו לשבת יחדיו, ודבר תורה בפיוט למוסף יום א' דראש השנה ה'ן למות אם לחיים חי חי יזכור. והחתם סופר שיבב מאוד את הדברי תורה של מרן מהר"ש זי"ע ורשםם לעצמו. ובשפע חיים (שם) מוסיף שמרן החתם סופר התלהב עד למאוד מהדברי תורה, והתחיל לילך אנה ואנה בחדרו שקוע במחשבותיו, עד שאמר: 'שוסטער בלייבט שוסטער, איך בלייב ביי מיין לייסט [אני נשאר בתפקיד שלי], איך בין אראפגעקומען אויף דעם וועלט כדי צו שרייבן תשובות פאר אידישע קינדער".

ובספר שיחות יקרות ויחי יוסף (עמוד תקנב) מובא שיחת קודש מכ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל כשביקר כ"ק האדמו"ר הברך משה מסאטמאר

דער עולם האט טאקע געבענטשט אתרוג, אבער מ'האט נישט געמאכט קיין נענועים, ווייל דער רב ז"ל האט געזאגט אז קיין נענועים זאל מען נישט מאכן, אלע קענען יוצא זיין, אבער מיט זיינע ד' מינים זאל מען נישט מאכן קיין נענועים.

דער טאטע ז"ל איז דארט געווען, און ער האט געבעטן אז מ'זאל אים לאזן בענטשן אתרוג תיכף נאכ'ן רב ז"ל, און אזוי איז טאקע געווען, דער טאטע ז"ל האט געבענטשט אתרוג נאכ'ן רב ז"ל, נאך איידער מ'האט עס אריבערגעטראגן צו די בני הקהלה.

דער רב ז"ל האט געשטעלט דעם טאטן ז"ל אלס שליח צו שלאפן אין די סוכה, ס'איז געווען אן אינטערעסאנטע זאך.^{יא}

האדמו"ר מלעלוב: דער רב ז"ל איז דאך נישט געשלאפן אין סוכה.

מרן שליט"א: היות אין שטאט בעלזא איז געווען זייער קאלט, האט דער רב ז"ל געשטעלט א שליח צו שלאפן אין די סוכה.^{יב}

ס'איז א פלא פון שליחות! אבער דער רב ז"ל האט געהאט זיינע ענינים.

האדמו"ר מלעלוב: אמאל איז געקומען א דאקטאר צום רב ז"ל און געהייסן נעמען מעדעצינען, האט דער רב ז"ל

אפשר שיהיה כל פעם מראה אתרוג באותן הכתמים והבהרות שנולדו מזיעת הידים. נראה לי דהוה הדר, כיון שבאו על ידי מצותו זהו הודו והדרו.

יא. ראה בספר ביתו נאווה קודש (תשרי עמוד תתסו) מה שסיפר הרה"ח שמואל פארגעס ז"ל שהיה המשב"ק אצל מרן מבעלזא ז"ע בפעסט, שמרן מבעלזא הורה לו להביא כרים וכסתות עבור מרן ז"ל, ובכל יום ויום מחג הסוכות התעניין מרן מבעלזא אצל מרן ז"ל אם לא היה קר מדי, ואם היה בנוחות הנצרכת.

יב. ראה בספר אוצר מאמרים בעלזא (מאמר פ' עמוד תנג): סיפר הגה"צ מבולגריי זצ"ל, שבשנת תש"ד כשהיה עם כ"ק מרן מהר"א ז"ע בפעסט, שאל אז את מרן ז"ל כיצד התנהגו רבוה"ק בענין שינה בסוכה, והשיב לו מרן ז"ל וכה סיפר: אא"ז מרן מהר"ש ז"ל היה ישן בסוכה עם הרבנית הצ' מלכה ע"ה במשך כל ימי החג, בנו מרן מהר"י ז"ל התחיל בכל שנה ביום א' לישן בסוכה, אך באשר מטבעו היה חלוש ואיסטניס, אחזתו צינה בדרך כלל, ובהמשך החג כבר ישן בבית, ואילו א"א מרן מהר"ד ז"ל היה איסטניס גדול ולא היה יכול לישון בסוכה כלל, אבל באם עלתה לו לחטוף תנומה כל דהו בסוכה היה שמח שמחה גדולה שיצא לו לקיים גם ידי מצוה זו.

כ. סיפר הגה"צ מבולגריי זצ"ל, שבאותה שיחה אמר לו כ"ק מרן מהר"א ז"ע, שהשמועה המתהלכת שאיזה צדיק השאיר בצוואה לבנו שלא יישן בסוכה, הרי זה שקר. (וראה עוד שם ביאור רחב בטוב טעם ודעת, בענין שינה בסוכה אצל אדמו"ר בעלזא).

געזאגט פאר הרה"ח ר' שלום פויגל ז"ל, "שלום שלום" און דער רב האט אים געהייסן נעמען די מעדעצינען בשליחותו. ער האט געמאכט א שליח אויף דעם..

מרן שליט"א: כ'האב דערמאנט די מעשה פון אתרוג-בענטשן, ווייל מ'האט גערעדט פון די מעשה פונעם חתם סופר אז איינער האט זיך אפגערעדט אויף אים אז ער עסט פאר קידוש, איז אויך דא געווען אזא זאך. ס'שטייט דאך אין שלחן ערוך (או"ח סימן תרנ"ב סעיף ב) אז מ'זאל נישט טועם זיין פאר מ'בענטשט אתרוג, און איינער האט געזען דעם טאטן ז"ל עסן, האט ער זיך געוואונדערט: "פאפא רב עסט פאר אתרוג-בענטשן?" דערווייל האט דער טאטע ז"ל שוין געבענטשט אתרוג פרי פארטאגס איידער דעם גאנצן עולם.

*

האדמו"ר מלעלוב: הרה"ק רבי דוד'ל לעלובער ז"ע האט געווענליך נישט געזאגט קיין תורה, אבער ס'איז דא א ווארט פון אים אויפ'ן פסוק אין פרשת וישב ביי יוסף הצדיק (לט, ג) וכל אשר הוא עושה ה' מצליח, און שפעטער שטייט (פסוק ד-ה) וכל אשר יש לו נתן בידו וגו' ויברך ה' וגו' ויהי ברכת ה' בכל אשר יש לו, האט ר' דוד'ל לעלובער געזאגט אז 'הצלחה' איז בדרך הטבע, און 'ברכה' איז חוץ לדרך הטבע, אין נאר ארץ ישראל קען מען זוכה זיין צו 'ברכה' חוץ לדרך הטבע, און א ביי צדיק איז דאך זיינע ד' אמות א בחינה פון קדושת ארץ ישראל, ממילא ווען ס'איז געווען וכל אשר יש לו נתן בידו, איז דאך עס געווארן רשותו של יוסף הצדיק וואס ס'איז א בחינה פון ארץ ישראל, האט ער געקענט ממשיך זיין 'ברכה' חוץ לדרך הטבע, דערפאר שטייט ויהי ברכת ה'.

קומט אויס אז יעצט ביים רבי'ן איז שורה קדושת ארץ ישראל.

מרן שליט"א: ווען דער ערוגת הבשם איז געווען אין בעלזא כ"ג שבט ביים יארצייט פון מיטעלן רב ז"ל, איז ער געווען ביים ציון, און ער איז געשטאנען דארטן ביים ציון פאר א לאנגע צייט, און די יושבים האבן געקוקט עפעס אזוי אויף דעם.. ס'איז נישט געווען זייער דרך - דער רב ז"ל האט דאך געזאגט אז ווער ס'האט שכל גייט און קומט, מ'מאכט עס שנעל - זענען זיי געגאנגען דערציילן פאר'ן פריערדיגן רב ז"ל, האט דער פריערדיגער רב געשיקט א שליח אז ער קען שוין אויפהערן, אבער דער ערוגת הבשם איז ווייטער געשטאנען דארט פאר א לאנגע צייט.

געווען אמת, אז ס'האט קדושת ארץ ישראל, און ממילא איז נישט קאלט^א.

ג. מענין לענין באותו ענין חשוב לציין מה שסיפר הגה"ח רבי ברוך הענדלער ז"ל תלמיד כ"ק מרן הערוגת הבשם זצוק"ל: פעם אחת בהגיע מרן הערוגת הבשם ז"ע להסתופף בצל רבו בבעלזא, זכיתי להתלווה עמו, ובהכנסו לחצר הקודש בבעלזא, נענה מרן הערוגת הבשם ואמר: "אה! אוירא דארץ ישראל". כשכנס אחר כך אל הקודש פנימה, אמר מרן מהר"ד ז"ע למרן הערוגת הבשם ז"ע: "חוסטער רב, דער זיידע ז"ל האט געזאגט, אז פון דא קעגנאיבער דעם בית המדרש ביז ארץ ישראל, איז נישט מפסיק קיין שום דבר טומאה". והמשיך ואמר: "ממילא איז דא אוירא דארץ ישראל". ויהי לפלא. (מפי נכדו הרה"ח משה הענדלער ז"ל הובא בספר תולדות ערוגת הבשם).

שפעטער ווען ער איז געקומען צום פריערדיגן רב ז"ל, האט אים דער רב געפרעגט: "ס'איז דאך קאלט אינדרויסן, מ'קען דאך זאגן תהלים ערגעץ אנדערש אויך, וואס דארף מען שטיין אזוי לאנג אינדרויסן?" האט דער ערוגת הבשם געזאגט: "ס'איז נישט קאלט, דא איז קדושת ארץ ישראל, און אין ארץ ישראל איז נישט קאלט!"

אזוי האט דער ערוגת הבשם געזאגט! און דער פריערדיגער רב ז"ל האט נאכדעם געזאגט: "ער מיינט עס טאקע ערנסט!" אז ער האט עס געזאגט איז עס ביי אים

דעם
מוצש"ק

הימנות הנהיגה כולל שומרי החומות לצדקת רבי מאיר בעל הנס

הכ"ה הגדול

דבר ה' מירושלים - דברי ברכה
הגה"ח רבי אהרן קאהן שליט"א
אבר"ק תולדות אהרן שאגס

פרס תורת רבי שאר
הרה"ג
רבי יודא כ"יב ניימאן שליט"א
דיין ומר"ץ בקק ויואל משה סאטמאר מאנסי

פרס צדקות רבי שאר
הרה"ח
רפאל פערלמוטטער הי"ד
מראשי קק קהל יטב לב סאטמאר מאנסי

נזר גבאי קודש
הרבני הנכבד
מו"ה יוחנן הערצאג הי"ד
עסקן כוללת רבות בשנים

נזר גבאי קודש
הרב **יעקב יחזקי'**
אבערלאנדער שליט"א
מחשובי קק פאפא ומנהל רוחני דת ויועץ מאנסי

נזר גבאי קודש
מו"ה יצחק שכמה קצ"ן הי"ד
בן עסקן כוללת הרה"ח ישראל דוד קליין זל מחשובי קק באיאן

הנה מתכבדים בזה להזמין את מעלת כבוד החשוב הי"ד
לישתתף עם המוני תושבי עירינו מאנסי והעליקות
אל מנומך האדיר וההודר

**דינער
צדקת
רבותינו**

כולל שומרי החומות
לצדקת רבי מאיר בעל הנס
בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל

לחזקת ולחזקתן בצדקות רבותנו והקדושים ז"ע אשר
יסדוה וסעדה ומסדו נפשים עליה, והגשמוס והמכלול
היום עם רב של רבבות נפשות ישראל באה"ק

**מוצש"ק
משפטים-שקלים**

בשעה 9:00 | באולם אטריום פלאזא

בברית אלקא דמאיר יענבם לנ"ס
הנהלת הכלל

גדול ואדיר, מרומם ומפואר, יהי' כבוד המעמד הקדוש הזה!

הרה"צ רבי פינחס חיים שליט"א רב דקהלתנו מאנסי: דער זיידע ז"ל פלעגט נאכזאגן פון רבי דוד'ל לעלובער די תורה אויפ'ן פסוק אין פרשת שמות (ז,ה) לא תאספון.

מרן שליט"א: די איבריגע אות 'א'.

האדמו"ר מלעלוב: יא, לא תאספון שטייט מיט אן אל"ף, אז פרעה האט געוואוסט אז טאמער אידן קומען זיך צוזאמען וועט ער נישט האבן קיין שליטה אויף זיי.^ט

בדרך כלל האט אבער ר' דוד'ל לעלובער נישט געזאגט קיין תורה. ס'איז געווען א מעשה, אז זיין זון הרה"ק רבי משה לעלובער זי"ע - וועלכער האט שפעטער געוואוינט אין ארץ ישראל - איז געפארן מיט א תלמיד פון ר' דוד'ל לעלובער, הרה"ק רבי איציקל ווארקער זי"ע, צו הרה"ק רבי מרדכי דער טשערנאבלער מגיד זי"ע. ווען זיי האבן גענומען שלום, האט דער טשערנאבלער מגיד געפרעגט פון רבי איציקל ווארקער: "שלום עליכם פון וואו איז א איד?" האט ער געזאגט: "פון ווארקע", האט דער טשערנאבלער מגיד געגעבן שלום פאר ר' משה לעלובער און געפרעגט ווער ער איז, האט ער געזאגט: "משה פון לעלוב", האט דער טשערנאבלער מגיד געזאגט: "אה! פון לעלוב האב איך געהערט", און דאס איז געווען גאנץ אן אנדערע געגענט פון טשערנאביל.

האט דער טשערנאבלער מגיד דערציילט, אז דער טאטע הרה"ק דער מאור עינים זי"ע פלעגט קומען צו אים נאך די פטירה יעדע נאכט לערנען מיט אים. איין טאג איז דער מאור עינים נישט געקומען, אזוי איז דורך נאך א טאג און נאך א טאג. האט דער טשערנאבלער מגיד אנגעהויבן טראכטן אז אפשר האט ער עפעס חס ושלום נישט גוט געטון, אזוי איז דורך פערציג טעג וואס דער טאטע דער מאור עינים איז נישט געקומען צו אים, איז ער געווארן זייער שטארק צעבראכן ביי זיך.

שפעטער נאך פערציג טעג איז דער טאטע צוריקגעקומען צו אים - דאכט זיך מיר אז ער האט אים געזאגט מיט דעם

יד. עיין מה שכתב כ"ק מרן זצוק"ל בהקדמה לספה"ק ויגד יעקב דברים: ובשם הרה"ק ר' דוד מלעלוב זצ"ל מובא על הפסוק בפ' שמות לא תאספון לתת תבן לעם, דחיבת תאספון כתיב באלף יתירה, כלומר דכונת פרעה ה' שלא יתאספו ישראל יחד, דביום השבת שהיו נחין מעבודה מבואר במדרש דהיו נאספין ומספרין ממעשה אבות, ופרעה לגדל רשתו רצה למנוע זאת מהם, והיינו לתת תבן לעם דהתאספות נותן להם תבונה.

לשון: "מיין קינד! דו האסט גארנישט חס ושלום פוגם געווען, נאר ר' דוד'ל לעלובער איז יעצט ארויפגעקומען אויבן, און אויף דעם וועלט האט ער דאך נישט געזאגט קיין תורה, האט מען מכבד געווען ר' דוד'ל לעלובער זאל זאגן תורה, האט ער געזאגט תורה פערציג טעג און פערציג נעכט, און די גאנצע פמליא של מעלה און אלע צדיקים זענען זיך צאמגעקומען הערן די תורה פון ר' דוד'ל, דערפאר האב איך נישט געקענט קומען פערציג טעג."

כ"ק מרן שליט"א כיבד את האדמו"ר מלעלוב לברך על היין, וכיבד את האדמו"ר מלעלוב לברך תחלה, באמרו:

איר קומט דאך פון ארץ ישראל, לחלוק כבוד לארץ ישראל (מלשון הרמב"ם הלכות מגילה א, ה) טו.

האדמו"ר מלעלוב: מ'האט דאך יעצט געשמועסט אז דא ביים רבי'ן איז קדושת ארץ ישראל..

בירכו על היין, ואיחל האדמו"ר מלעלוב: לחיים לחיים לחיים. דער אויבערשטער זאל העלפן אז דער רבי זאל זיין געזונט, און משפיע זיין פאר'ן עולם תורה, יראת שמים, וחסידות, געזונטערהייט.

מרן שליט"א: אמן. דער אויבערשטער זאל העלפן אז מ'זאל זיין געזונט און שטארק, למען יאריך ימים, אריכות ימים ושנים, דער אויבערשטער זאל העלפן אז מ'זאל קענען ווייטער דינען דעם אויבערשטן.

האדמו"ר מלעלוב: אמן, בשורות טובות.

כ"ק מרן שליט"א ליוה אותו החוצה ונפרדו לשלום.

האדמו"ר מלעלוב: יישר כח, א גוט יאר.

מרן שליט"א: בשורות טובות טז.

טו. עיין בירושלמי מסכת מגילה (א, א): כרכים המוקפין חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמשה עשר. ר' סימון בשם רבי יהושע בן לוי חלקו כבוד לארץ ישראל שהיתה חריבה באותן הימים ותלו אותה מימות יהושע בן נון ויקראו הכל בחמשה עשר. ועיין ברמב"ם הלכות מגילה (ה, א): שושן הבירה אע"פ שלא היתה מוקפת חומה בימי יהושע בן נון קוראין בחמשה עשר, שבה היה הנס שנאמר (אסתר ט, יח) ונוח בחמשה עשר בו, ולמה תלו הדבר בימי יהושע, כדי לחלוק כבוד לארץ ישראל, שהיתה חרבה באותו הזמן, כדי שיהיו קוראין כבני שושן ויחשבו כאילו הן כרכין המוקפין חומה, אף על פי שהן עתה חרבין הואיל והיו מוקפין בימי יהושע, ויהיה זכרון לארץ ישראל בנס זה.

טז. אחר שיצא האדמו"ר מלעלוב זצ"ל פנה כ"ק מרן שליט"א להסובבים ואמר בהערצה ובהנאה גלויה: "אה! אן ארץ ישראל דיגער איד!"

בית המדרש
קהלת יעקב רחסידי פאפא

הגדת מצולא מברא
מעומקא דלכא לכבוד
האי מוכח את הרבים
מוריצ מורח וחסידים

מעומקא דלכא לכבוד
האי מנחה את חובות
מרבין תורה וחזירות
לקהל עדתנו, ממצידיק
הרבים ככוכבים

חֲדָדָה ד' יִדְאֵל פִּרְיַעַד מֵאֵן שְׁלִיטָא

שלישי

מגזר המגורים

ביתר"ק ונ"ל

י"ד ו'ר ועד החינה

הוא הגבר אשר נתמנה על ידי כ"ק מרן
אדמו"ר ושליו"א להרי"ח הנו החסיד

החסידות בבית מדרשינו וזה שלש שנים
לנו ונענו לזוהר אורח מברך ומכונן ברו

התורה וחסידות בבית מדרשינו ובפרט

בשיעוריו ודרשותיו המתוקין מדבש

~~~~~

דגל שושמנה במעון

נאידוס' בתו חבלה תח' למז"ט

עב"ג החתן המושלם תמים למעלות
בנוסח זצ"ב ציבורי

בן ברקא מושיב פוסק איינלער שולחטא

חייב בקלות באיטן ומחל/דחל? בימינו מאוד נחשוד

בבין בית המקדש וסדר המעולה, בביאת משה צדקו, ומלכו בראש, בביא

המברכים מקרב הלב:

השטח - רחוב שמואל הנביא 10

1

פזמון

 משרד החינוך

_____

71

1

דברות קודש

אצל כינוס 'רוממתנו לילדי התלמוד תורה

יום ב' יתרו ט"ו בשבט תשפ"ו לפ"ק

תורה עם יראת שמים

מ'האט שוין געהערט וויכטיגע ווערטער פונעם חשוב'ן מנהל [הרב שלום יוסף פריעדמאן שליט"א], וואס ער לייגט אריין אזויפיל כוחות אז די תלמידים זאלן וואקסן בתורה ויראת שמים, ווייל תורה דארף מען לערנען מיט יראת שמים.

אין די גמרא שטייט דאך (קידושין ל:) בראתי יצר הרע ובראתי תורה תבלין כנגדו, די תורה העלפט צו מ'זאל זיך קענען מתגבר זיין אויפ'ן יצר הרע, דאס איז די ארבעט פון א איד, א איד דארף אלץ לוחם זיין מיט'ן יצר הרע, וואס דאס גייט דורך די תורה.

אבער די תורה מוז זיין מיט יראת שמים, אויב ס'איז חס וחלילה אן יראת שמים, אזא תורה טויג נישט, אזא תורה העלפט נישט.

ראש השנה לאילן

צו דעם געלעגנהייט אז יעצט איז חמשה עשר בשבט, וואס חמשה עשר בשבט שטייט אין די משנה (ראש השנה ב.)

אז ס'איז ראש השנה לאילן, און ס'שטייט אין בני יששכר (חודש שבט מאמר ב' אות ב) אז 'אילן' מיינט מען דעם 'אתרוג'.

אתרוג איז קעגן די הארץ, ווייל ס'איז דאך דא די פיר מינים פון די לולב וואס זענען קעגן די איברים, אתרוג איז קעגן די הארץ, הדס איז קעגן די אויגן, לולב איז די שדרה, און ערבה איז די שפתיים די ליפן; אבער דער עיקר פון אלעס איז די הארץ פון א איד.

ימי הנעורים

דער טאג איז א רמז פאר די חשוב'ע טייערע קינדערליך. ס'שטייט אין די גמרא פארוואס חמשה עשר בשבט איז ראש השנה לאילן ווייל דעמאלטס הייבט זיך אן די שפראצונג פון די ביימער, דעמאלטס איז די חנטה. דאס ווייזט אז די התחלה - ווען מ'הייבט אן - דאס דארף זיין דער עיקר.

דאס ווייזט אויף די יונגע יארן, די יונגע יארן זענען זייער טייערע יארן, אז מ'געוואוינט זיך צו אין די יונגע יארן זיך צו פירן מיט ערליכקייט, מיט יראת שמים, מיט מדות טובות, מיט דרך ארץ, איז דאס א יסוד אויף שפעטער. מ'געוואוינט זיך צו אין די יונגע יארן צו מקבל זיין וואס מ'זאגט ענק, מ'זאל גלייבן אז אלעס וואס מ'זאגט ענק איז אלעס חשוב'ע און טייערע זאכן.

יעדן טאג מאכט מען א ברכה אויף די תורה, דאס איז א שבח וואס מ'דארף אינזין האבן און לויבן דעם הייליגן

מתיבתא קהלת יעקב קרית פאפא

נתייסדה ע"י כ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברכת מזל טוב מעומקא דלבא לכבוד האי מרביץ תורה וחסידות להתלמידים היקרים, שיחו נאה ואמרותיו נעימים, ברוחו פי שנים, תורה ויראת שמים, עוסק בתורה שחר וערב, ידיו רב לו בפלפול התורה, מלא מדע וחכמה, מגזע אראליים ותרשישים, ה"ה

הרה"ג ר' יואל פריעדמאן שליט"א

מגיד שיעור נפלא בישיבתו הק'

לרגל השמחה השרויה במעונו באירוסית בתו למזל טוב עם החתן החשוב בנימין זאב גי' בן הרה"ג ר' משה פנחס אייכלער שליט"א מר"ץ בק"ק באיאן ומנהל רוחני ישיבת מאור התלמוד

ברכת מזל טוב לכבוד אביו הגי' שמואל שמעלקא פריעדמאן שליט"א מר"ץ בבית הוראה דקהלתנו

ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שיזכה לראות רוב תענוג ונחת מכל יו"ח, ויזכה להמשיך להאיר עיני ישראל המכחים לו מתוך הרחבת הדעת, עושר ואושר ירצו אחריו כל ימי חייו, עדי נזכה לקול ששון וקול שמחה בביאת משיח צדקנו ומלכנו בראשנו בב"א.

המברכים בלב מלא הכרה ותודה: תלמידי שיעור א' במתיבתא קרית פאפא

פארשטיין, אודאי און אודאי ווען עטץ וועטס עלטער ווערן
וועט עטץ דאס פארשטיין נאך בעסער.

והערב נא

זאלן די אלע חשוב'ע טייערע קינדערליך - טייערע
תלמידים - זוכה זיין ס'זאל מקוים ווערן והאר עינינו
בתורתך ודבק לבנו במצותיך, ס'זאל מקוים ווערן די אלע
תפלות וואס מ'איז מתפלל והערב נא ה' אלקינו את דברי
תורתך בפינו, דער אייבערשטער וועט אונז זיס מאכן די
תורה, און אזוי ווייטער ונהיה אנחנו וצאצאינו וכו'. עטץ
זאלטס וואקסן חשוב'ע טייערע תלמידי חכמים ויראי ה'.

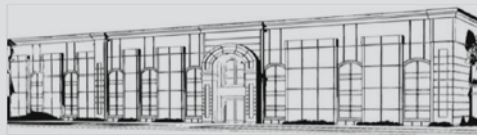
הכרת הטוב

עקסטערע דארף מען מכיר טובה זיין פאר די חשוב'ע
מלמדים ענקערע רבי'ס, מ'דארף מכיר טובה זיין פאר די
הנהלת הישיבה וואס שטעלט צו אלע זאכן וואס מ'דארף

באשעפער וואס ער האט אונז געגעבן א תורה, אבער
אודאי די תורה וואס דער אייבערשטער האט אונז געגעבן
צו לערנען איז נאר "תורה מיט יראת שמים", און דאס איז
עפעס וואס מ'הייבט אן יונגעהייט.

גדרים וסייגים

וויאזוי גייט "תורה מיט יראת שמים"? אז מ'געוואוינט
זיך צו יונגעהייט אז מ'הייט זיך אפ פון וואס מ'דארף זיך
אפהיטן, מ'מאכט זיך גדרים וסייגים, דהיינו אז מ'זאל נישט
צורירן צו אזעלכע זאכן וואס טויגן נישט, נישט קוקן און
נישט זיך באנוצן מיט אזעלכע כלים, דאס איז איינער פון
די גרויסע זאכן, וואס אפילו מ'האט עס שוין גענוג מסביר
געווען, קען מען עס נאכאלץ נישט גענוג מסביר זיין,
ווייל קיינער זאל נישט געפריווט ווערן דערמיט צו דאס

ישיבה קטנה קהלת יעקב פאפא

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בשם בחורי ישיבתנו הק', הננו בזה לאחל ברכת מזל טוב מעומק לבבינו, לכבוד האי איש חי ורב
פעלים, כי לו נאה ולו יאה כל שבח ותהלה, איש האשכולות, נעים הליכות, אהוב לכל, גברא דמרא
סייעא, רץ כצבי וגבור כארי לכל דבר שבקדושה, עומד במסירות נפלאה בראש כל הקודש לנו, מוכן
ומזומן בכל עת ועונה ועומד בראש הפעולות הברוכות של מוסדותינו הק' ברוב כשרון ומרץ, ה"ה

העסקן הנמרץ לכל קדשי בית פאפא הר"ר יואל פריעדמאן הי"ו מנכ"ל המוסדות

לרגל שמחת אירוסיו בנו החתן המופלג בתו"ש יוסף הי"ו מאריות שבחבורתנו
במתיבתא קרית פאפא עם בת הרב יצחק מאנדל שליט"א

הוא הגבר אשר עומד תמיד מוכן ומזומן במסירות הגוף ונפש, ונושא את העולה הקשה של הנהלת מוסדותינו הק' במסירות ונאמנות עד להפליא!

נשא לבבינו אל כפים, שיזכה לכל הברכות האמורות בתורה, ויזכה להמשיך בעבודתו בקודש ברוב אונים ואמיץ
כח, ויזכה לרוב תענוג ונחת מכל יו"ח, עושר ואושר יריצו אחריו, תורה וגדולה במקום אחד, ויתקיים בו מקרא
שכתוב וראה בנים לבניך שלום על ישראל, עדי נזכה לעלות לציון ברנה, עם מלכנו בראשנו אמן.

כעתירת הנהלת הישיבה בשם בחורי הישיבה

ברכת הקודש

אחר שלחן הטהור ליל חמשה עשר בשבט

יום א' יתרו תשפ"ו לפ"ק

פירות פירותיהם

פירות ברענגט פירות פירותיהם, אז א איד טוט א מצוה
איז שחר מצוה מצוה (אבות ד, ב), פון א פרי קען מען זען וואס
ס'קען וואקסן פון איין קערל, פון איין קערל קען וואקסן
א גאנצע בוים פון פירות, און פון די גאנצע בוים איז דא
קערלעך פון יעדע פרי, און פון יעדע קערל קען ארויסקומען
נאך א גאנצע בוים.

דאס איז א געוואלדיגע לימוד וואס מ'קען ארויסלערנען
וואס איין מצוה טוט אויף, א איד טוט א חסד צי א דיבור טוב
אדער אפילו נאר א מחשבה טובה, קומען ארויס פון דעם

האבן, מ'געבט צו עסן, ווינטער געבט מען הייצונג און זומער
געבט מען עיר-קאנדישן, די אלע גוטע זאכן וואס זיי געבן
דארף מען זיי מכיר טובה זיין, וואס דאס אלעס לוינט זיך
אז איר זאלט עס קענען אויסנוצן און וואקסן זרע ברך ה'
תלמידים חכמים יראי ה'.

זאל דער אייבערשטער העלפן ס'זאל נתקדש ווערן שם
שמים על ידיכם, מ'זאל שוין זוכה זיין צו ישועות כל ישראל
און צו די גאולה שלימה בב"א.

* * *

Cong. Kehilath Yakov Pupa
Tel. 845-565-7872
POB 178 Monsey, NY 10952

קהל קהלת יעקב פאפא
מאנסי, ניו יארק
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ויאמר נחום ויאמר הננו!

בשם כל קהל אנשי שלומינו, חסידים ואנשי מעשה, ידידים אהובים וחברים יקרים, נבא בזה בשער
בת רבים בברכת מזל טבא וגדיא יאה, לברך ולהודות להאי גברא רבא ויקירא, ראש וראשון
לכל דבר שבקדושה, אהוב לשמים ולבריות, רחום ומקיר רבנן בכל לבו ונפשו, ראש העסקנים
ובריח התיכון של קהלתנו הק', כליל המעלות, שמו הטוב הולך לפניו, כבוד שמו תפארתו, ה"ה

ידידנו האהוב, הנדיב הנכבד והמפואר, העסקן הנמרץ והנערץ לכל קהל אנ"ש

הר"ר נחום גרינוואלד הי"ו

חבר הנהלת קהלתנו הק'

ועמד בעוז ובגבורה כחבר ועד קרן הבנין דבית מדרשנו

לרגל השמחה השרויה במעונו באירוסיו בנו למזל טוב הב' המופלג אברהם נ"ו עם בת הר"ר ישע"י ביללער הי"ו

והזמן גרמא להודות ולהלל בפני עם ועדה על פעליו הכבירים בכל עת ועונה! הוא הגבר שעמד כל השנים בעוז
ותעצומות כגבור חיל לימין קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לבנות את בנין המפואר של בית מדרשנו על
תלה, ולא נח ולא שקט לעשות הכל בהשכל ובתבונה למען אשר יהא בנין מפואר כראוי וכיאות לבית פאפא,
ועומד להלאה במסירות ונאמנות, ומוסר נפשו ורוחו בכל עת ובכל זמן למען קהלתנו הק' בכל פרטיה ודקדוקיה!

ויהי רצון מן קדם אבוהון דבשמיא שיוכל להמשיך במעשיו הכבירים, אך טוב וחסד ישכון באהלו, אורך ימים בימינה
ובשמאלה עושר וכבוד, מתוך בריית גופא ונהורא מעליא, ונזכה לעלות לציון ברנה עם מלכנו בראשנו אמן.

המברכים מעומק הלב
הנהלת הקהלה בשם כל קהל אנ"ש

אז ס'איז שוין אזוי איז אנו תפלה אז אונזערע תפלות פון אונזערע צעבראכענע הערצער זאלן ווערן אנגענומען, וכל המשתתפים כאן, חתן כלה, אונז און די גאנצע שטוב, די עלטערן פון חתן כלה, די זיידעס און די עלטער זיידעס זאלן שוין זוכה צו כל מיני השפעות.

רצוננו לעשות רצונך

די אבות ווייסן דאך וואס עס פעלט אונז, רצוננו לעשות רצון הבורא, און אונז וועלן זיך דאס פארנעמען מיט'ן אייבערשטנס'ס הילף.

ס'זאל שוין נישט אזוי שווער אנקומען מיט אזעלכע גרויסע נסיונות מגדל צו זיין דורות ישרים ונאמנים לה' ולתורתו, וואס צו דעם דארף מען האבן סיי געזונטע גופים און סיי געזונטע נשמות.

מיר זאלן שוין זוכה זיין אז אידישע שטובער זאלן אלע דערפריידט ווערן, מיר זאלן זוכה זיין אז ס'זאל בקרוב מקויים ווערן עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים בב"א.

*

מעמד אמירת מזל טוב לבחורי היציבות

שתרחמני עוד בגלותי לגאלני

מ'וואונטשט לחיים ווייל ביז צו די קרעטשמע דארף מען אויך האבן א גלעזל ברוינפן, א איד דארף כסדר זיין בשמחה, ביז צו די קרעטשמע - ביז צו די עכטע שמחה - וואס דאס מיינט מען עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים וגו', דעמאלטס וועט זיין די ריכטיגע שמחה, אבער ביז צו דעמאלטס דארף מען אויך האבן א טרינק ברוינפן זיך צו אביסל דערפרייען.

וועגן דעם פלעגט מען צו געבן משקה, יין שרף פלעגט צו זיין א אידישע פרנסה, ווייל דאס טוט אויפלעבן דעם מענטש, מ'דארף זיין לעבעדיג, צו דעם דארף מען אויסנוצן די כוחות וואס דער אייבערשטער האט געגעבן.

פירות און פירות פירותיהם, און די פירות פירותיהם זענען אויך חשוב.

האדם עץ השדה

דער אייבערשטער זאל געבן מ'זאל זוכה זיין צו די אלע רמזים, ס'שטייט דאך פון הרה"ק רבי מענדיל'ע וויזניצער זי"ע, ער ברענגט אין צמח צדיק פון זיין שווער דער הייליגער רוזינער זי"ע אז ס'זענען געווען צדיקים וואס זענען געגאנגען חמשה עשר בשבט מיט בגדי שבבת ווייל ס'שטייט (דברים כ, ט) כי האדם עץ השדה.

'אדם' איז נאר א איד, ווייל אל"ף איז אלופו של עולם וואס דאס איז די נשמה וואס איז א חלק אלקי ממעל, און ד"ם דאס איז די דם, די חלק הגשמי, אבער 'האדם' מיט א 'ה' איז נאר א גוי.

דאס איז מרמז אז אפילו א איד איז נאר אזוי שוואך במדריגה פון 'האדם', איז אבער נאכאלץ 'האדם' עץ השדה, ער קען גערעכנט ווערן ווי עץ השדה, א איד קען זיך אלץ אויפהייבן און ווערן אן עץ השדה און זען פירות פירותיהם, נישט נאר פאר זיך. ממילא איז דאס א חיזוק פאר אידן אז יעדע איד קען זוכה זיין ווייטער צו דינען דעם אייבערשטן.

זאל דער אייבערשטער העלפן מ'זאל שוין זוכה זיין טאקע צו דינען דעם אייבערשטן, ס'זאל אנגענומען ווערן אנזערע עבודות, מ'זאל זוכה זיין צו כל מיני ישועות, דער אייבערשטער זאל אונז געבן ישועות מיט נאך ישועות מיט נאך ישועות, מ'זאל זוכה זיין צו ישועות כל ישראל און צו די גאולה שלימה בב"א.

* * *

דברות קודש

בעת שמחת החתונה לנישואי הנכדה בת
חדב"ן הרה"צ רבי ברוך רובין שליט"א עם
החתן פרע"ח הרב מרדכי דוב סעקולא שליט"א

יום ד' יתרו תשפ"ו לפ"ק

אחר מעמד החופה

השתתפות אבות הק'

אונז גלייבן וואס ס'שטייט אין די הייליגע ספרים אז די אבות פון חתן כלה קומען אראפ, זיי לאזן זיך אראפ צו אונז.

זייטס אלע מצליח, עטץ זאלטס אלע זיין געזונט און שטארק.

*

לפני מעמד המצוה טאנץ

מנהגי ישראל

ס'איז ידוע וואס כ"ק מרן מהר"ד מבעלזא זי"ע האט געזאגט אז מנהגי ישראל איז תורה שבעל פה, ווייל היינט האט מען דאך שוין אנגעשריבן די דינים, די גמרא, תוספות, ראשונים ואחרונים; אויב אזוי וואס איז תורה שבעל פה? דאס זענען די מנהגי ישראל.

אויב מנהגי ישראל איז תורה שבעל פה קען מען דאך זאגן אין דעם פשטים, אזוי ווי **כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל** פלעגט נאכצוזאגן פון צדיקים אז אין ווערטער פון צדיקים קען מען זאגן פשט, רמז, דרוש און סוד; נו, אויב אזוי מעג מען דאך זאגן פשט אינעם ענין פון ריקודים.

סיימתניהו לכולהו שבחי

מ'זאגט נאך פון צדיקים אויפ'ן מאמר חז"ל (כתובות טז:) כיצד מרקדין לפני הכלה, אז כל"ה מיינט מען עד כלות הנפש. נו, קען מען דען זאגן פאר יעדע איד 'עד כלות הנפש'? ווער נעמט זיך דען אונטער צו מרקד זיין לפני הכלה מיט אזא מדריגה?

נאר דער ענין קען זיין, ס'איז דאך ידוע וואס די גמרא זאגט (ברכות לג:) ההוא דנחית קמיה דר' חנינא אמר הא-ל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעוז וכו', האט מען אים געזאגט אז מ'קען נישט מאריך זיין בשבחים ווייל 'סיימתניהו לכולהו שבחי דמרך', מ'טאר נישט מאריך זיין.

נאר וויאזוי דען לויבן מיר דעם אייבערשטן? ווייל עס שטייט (עירובין יח:) אז מ'זאגט נאר מקצת שבחו בפניו, און די הייליגע חכמים האבן געקענט זאגן וויפיל זיי האבן געקענט זאגן, אבער אונז קענען נישט מוסיף זיין מער אויף דעם.

לפי זה, ווען ס'שטעלט זיך אויף א אידישע שטוב וואס ס'איז דא השראת השכינה, יעדע מאל ס'שטעלט זיך אויף נאכאמאל א אידישע שטוב איז דאס די גרעסטע נחת רוח פאר'ן אייבערשטן אז מ'שטעלט אויף נאך א שטוב פון השראת השכינה, וואס מיט דעם ווערט מקוים דאס

וואס ס'שטייט אין מדרש (תנחומא פ' נשא פרק טז) אז מלך מלכי המלכים נתאוה לו להיות דירה בתחתונים, דער הייליגער באשעפער וויל וואוינען ביי אונז אין שטוב ס'זאל זיין דארט השראת השכינה.

ממילא קומט אויס אז יעדע מאל וואס ס'שטעלט זיך אויף א אידישע שטוב און דער אייבערשטער באקומט א דירה בתחתונים, ווערט נתעורר די בחינה פון 'מקצת שבחו של אדם בפניו'.

הודאה לה' עד כלות הנפש

אבער מ'קען זיך דאך איינרעדן אמאל אז מ'איז שוין פערטיג, א איד קען טאנצן שעות-ווייז און לויבן דעם אייבערשטן און נאכדעם קלערן ביי זיך "איך בין שוין פערטיג, כ'האב שוין גענוג געלויבט דעם אייבערשטן", דארף מען וויסן אז ס'גייט נישט אזוי.

דאס מיינט כיצד מרקדין לפני הכלה, זאלטס וויסן אז ביזט קיינמאל נישט פערטיג, ביז דו קומסט נישט צו כלות הנפש, דו קענסט נישט פערטיג ווערן פון לויבן דעם אייבערשטן, ווייל אויב ווערסטו פערטיג ווייזטו אז דאס איז שוין די גאנצע שבת, און באמת קען מען נאר זאגן מקצת שבחו בפניו.

ס'שטייט אין אך פרי תבואה (פ' בשלח ד"ה עוד י"ל דהנה שמעתי) אז אויב א איד איז מכיר ביי זיך אז ער ווערט קיינמאל נישט פערטיג, נאר ער איז אין א בחינה פון אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת 'ויאמרו לאמר', אז מ'וועט כסדר ווייטער רעדן ווייל מ'איז קיינמאל נישט פערטיג, דעמאלטס איז נישט דא די פראבלעם פון סיימתניהו לכולהו שבחי דמריה, ווייל ער ווייסט אז ער האט טאקע נישט מסיים געווען.

דביקות בצדיקים

וויאזוי קומט מען צו אזא מדריגה פון 'כיצד מרקדין לפני הכלה'? צו דעם דארף מען זיך מדבק זיין אין צדיקים, ממשיך זיין די התעוררות פון צדיקים, זיך דערמאנען וויאזוי און מיט וואסערע מסירות נפש זיי האבן געטאנצן, מיט וואסערע געהויבנקייט זיי האבן געטאנצן, זיי האבן אויפגעהויבן אידישע קינדער פון דעם עולם הגשמי, די גופים האבן געטאנצן צוזאמען מיט די נשמות, ס'איז געווען א בחינה פון 'כיצד מרקדין לפני הכלה' עד כלות הנפש.

מיר זאלן שוין זוכה זיין מהרה ה' אלקיננו ישמע בערי
יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה בב"א.

אחר שפחת החתונה

דער מנהג איז צו זאגן 'גוט שבת'. פארוואס זאגט מען 'גוט שבת'? ווייל מ'וויל קענען וואונטשן פאר חתן כלה, וואס דורך די גאנצע שבע ברכות דארף דורכגיין א שבת, פונקט ווי שבת איז די חיות פון די גאנצע וואך, אזוי אויך געבט די שבע ברכות א כח פאר גאנצן לעבן און פאר'ן גאנצן ציבור. זאל דער אייבערשטער העלפן געזונטערהייט, כל טוב.

הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנו

הרה"ח ר' משה מנחם

גאלדבערגער הי"ו

לרגל שמחת הולדת הנכד למזל טוב

מעמודי הקרן

הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנו

חבר הקרן, מוה"ר משה מאנדל הי"ו

לרגל שמחת נישואי הבת למזל טוב

הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנו

חבר הנהלת הכולל, מוה"ר יוסף זינגער הי"ו

לרגל שמחת הולדת הבן למזל טוב

הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנו

חבר הקרן, מוה"ר יוסף אויש הי"ו

לרגל שמחת הולדת הנכדה למזל טוב

הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנו

חבר הקרן, מוה"ר יקותיאל יצחק דייטש הי"ו

לרגל שמחת נישואי הבן למזל טוב

הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנו

חבר הקרן, מוה"ר דוד ברי"א אבערלאנדער הי"ו

לרגל שמחת הולדת הנכדה למזל טוב

מזל טוב
לעמודי
וחברי
הקרן

שבט חשפ"ו

ס'איז

זאן

סן הנל

נשר'ע

אינטערטעימענט?!

אין פרעג

א דיין.

דברים האסורים, לצנות, און ענעמ'ס
ריקנות, שוין גארנישט אזוי כשר!

כ'טו וואס איז ריכטיג;
תורה'דיג, לאו דוקא שכל'דיג.
איך פרעג א מורה הוראה.

ושהר
לבנו

דקל ומוסדות קהלת יעקב פאפא
ע"פ הורכת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

באר פארק:
הרה"צ רבי לוי
יצחק שליט"א

פאנס:
הרה"ג שלום צבי ניישלאס שליט"א
הרה"ג דוד פאנקעס שליט"א

וויליאמסבורג:
הרה"ג דוד יודא פישער שליט"א
הרה"ג יודא צבי פריעדמאן שליט"א

הדיונים שהתמנו ע"י כ"ק מרן אדמו"ר
שליט"א לעניני שעכנאלאגיע:

חדשות על המערכת

פרשת משפטים תשפ"ו

שלחן הטהור ט"ו בשבט העעל"ט 5 < 1 < 2

שמחת בית צדיקים: החתונה ד' יתרו העעל"ט, ושמחת השבע

ברכות של נכד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א 5 < 2 < 6 < 3

שמחת בר מצוה פון הבחור פרע"ח נפתלי משה ארי

ראבינאוויטש שליט"א, זונטאג משפטים 5 < 2 < 1 < 3

לחיים אחר הנחת תפילין פון הבחור פרע"ח

יוסף רובין שליט"א 5 < 2 < 2 < 2

"ועידת מצדיקי" לכבוד די חברי קרן מצדיקי הרבים

שע"י מוסדותינו במאנסי בראשות כ"ק מרן אדמו"ר

שליט"א, מיטוואך משפטים תשפ"ו 5 < 3

דינער 'שהחיינו' לטובת מוסדותינו המרכזי,

מוצ"ש בשלח תשפ"ו 5 < 4 < 23

הרה"צ רבי פינחס חיים שליט"א רב דקהלתנו מאנסי, דרשה לאברכי

כולל בעלזא מאנסי, מיטוואך משפטים תשפ"ו 4 < 4 < 1 < 3

דרשת הר"ר שמעון לעפקאוויטש שליט"א יו"ר ארגון 'ענינים'

בישיבה קטנה מאנסי, שובבים תשפ"ו 4 < 7 < 4 < 37

הלוי' של מרת רחל לאה ע"ה אשת הר"ר יוסף וועבער ז"ל 4 < 8 < 1

כינוס התחדשות הקבלות דורך אירגון 'רוממתנו' אין

ת"ת וומס"ב, ט"ו בשבט תשפ"ו 4 < 6 < 47

ועוד רבות, שמעו ותחי נפשכם!

פרישע קנעפל לֵהנאת הציבור!

"תוכנ'דיגע ווינקל"

אויף 1 < 2 פון די מעין מעניו

ווערט כסדר אפדעיטעד עטליכע מאל א טאג

קו אנש חסידי פאפא

718.480.7872

1 מהנעשה והנשמע בחצרות קדשינו

2 מדור 'דברות קודש' מ"ה מרן אדמו"ר שליט"א

- 1 # לבחורי הישיבות ובני הכולל
- 2 # ביקורי האדמו"רים שליט"א
- 3 # הספדים
- 4 # ניהום אבלים
- 5 # שונות
- 6 # משנים קדמיות
- 7 # תפלות
- 8 # דברות קודש בולעטין

3 מדור 'קולו בקודש' מ"ה מרן אדמו"ר זצוק"ל

- 1 # דרשות
- 2 # מעמדים
- 3 # הספדים
- 4 # מועדים
- 5 # תפלות

4 שיעורים ודרשות

- 1 # שיעורי יומי ושבועי
- 2 # שיעורי הלכה
- 3 # מועדים חמנים
- 4 # עניני תורה ועבודה
- 5 # סיפורי צדיקים והיסטוריה
- 6 # עומדים על הפרק
- 7 # שונות
- 8 # דרשות ושיעורים בולעטין

5 תפילות טישן ומעמדים

- 1 # מועדים חמנים בצל רבותינו הק'
- 2 # שמחות בית פאפא
- 3 # סיורי והגית
- 4 # דינערס לטובת מוסדותינו הק'
- 5 # מסיבות וטיי אווענטס
- 6 # מעמדים, קבלת פנים, וחנוכת הבית
- 7 # חומש סעודה
- 8 # שאר מעמדים

6 מדור 'זכות אבות'

- 1 # הספדים על רבותה"ק
- 2 # ומשפחת המלוכה
- 3 # יומא דהילולא של רבותה"ק בצל הקודש
- 4 # 'נסינות' של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
- 5 # סיפורי צדיקים מפי תלמידים וחסידיים

7 ניגונים ונוסחאות

9 שידור חי, ולהשאיר הודעה

0 חדשות על המערכת

חסידי דער ציילן

עובדות, מאמרים, וסיפורי חסידים על כ"ק מרנן רבותינו הק' קמא קמא דמטא לידן

לאכול"א

*

מסירות נפש למקוה

סיפר הרה"ח ר' דוד

פריעדמאן ז"ל (בני ברק ת"ו):

מסירות נפשו של כ"ק מרן הויגד יעקב זי"ע לעבודת הבורא היה ללא גבול כלל. כידוע סבל מרן הויגד יעקב יסורים קשים ומרים כלענה ממחלת העור רח"ל, ואני הקטן זכיתי לטפל בו להקל מעליו את יסוריו הגדולים.

פעם בעת הטיפול אמר לי מרן הויגד יעקב בהתרגשות: "דו ווייסט וואס די דאקטורים האבן מיר געזאגט? זיי האבן מיר געזאגט אז טאמער איך וואלט מיר צוריקגעהאלטן א שטיק צייט פון גיין אין מקוה, וואלטן זיי מיר געקענט אויסהיילן". והפטיר מרן הויגד יעקב לעומתי בתמיה: "נו, צי קען מען דען דינען דעם אייבערשטן אפילו איין טאג אן א מקוה?!"

*

לולא תורתך שעשועי

סיפר הרה"ח ר' יחזקאל

קאטצבורג ז"ל:

זכינו לראות מקרוב את מסירות נפשו של כ"ק מרן הויגד יעקב זי"ע להתורה הק' אף בימיו הקשים כשהיה רתוק למטות חליו ל"ע.

זכורני שפעם באמצע ימי הקיץ לא חש מרן הויגד יעקב בכי טוב, הוא סבל מחום גבוה מאוד, וכל זה לא עזר בעדו מלהגיע לבית המדרש להציע שיעור לפני

א. ראה ספה"ק ויגד יעקב מועדים חלק ב' (עמוד תרמ), שם נרשם דברות קודש של מרן הויגד יעקב זי"ע במילואם, ונרשם יום הסיום כ"ט חשוון תרצ"ג.

לקראת יומא דהילולא
קדישא אל כ"ק
מרן אדמו"ר הויגד
יעקב זי"ע ב' אדר

כשלחן ערוך מוכן לאכול

סיפר הר"ר משה

הלל סאמעט הי"ו:

שנים רבות היה נהוג אצלנו שבתחלת זמן החורף נתקבצו האברכים למסיבת מלוה מלכה והתחזקו יחד בענין קביעת עתים לתורה. פעם כיבדו את הגה"ח ר' יהודא וועבער ז"ל לדרוש אצל המלוה מלכה, ובתוך דבריו סיפר ר' יודל מימרא מתעניינת של כ"ק מרן הויגד יעקב זי"ע.

'אינדערהיים' בפאפא היתה חברה בשם 'תורת חיים', והיתה מיוחדת לבחורים מבוגרים אשר לא למדו בישיבה ועסקו במשא ומתן במשך היום, וכדי לחזקם לקבוע עתים לתורה בכל יום ויום, קבעו להם סדר מיוחד שכל בחור למד עם אברך בן תורה, ולמדו ביחד איזה מסכת על הסדר, ובכל פעם שסיימו איזה מסכת ערכו סעודת סיום ברוב פאר והדר.

פעם נערך סיום מסכת עירובין, וכשהגיע מרן הויגד יעקב להשתתף אצל הסיום ראה שהתקבצו שם ציבור גדול להשתתף אצל הסעודה. על כן פנה מרן הויגד יעקב לאחד ממשמשיו ושאל אותו: "ביים לערנען זענען אויך דא אזויפיל בחורים?" נענה הגבאי שאצל סדר הלימוד אין רואים ציבור גדול כל כך כמו עכשיו.

נענה מרן הויגד יעקב בצחות ואמר: "ס'שטייט (שמות כא, א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, זאגט רש"י כשלחן הערוך ומוכן לאכול; צום לערנען דארף מען קומען אזויזוי מ'קומט צום שלחן ערוך מוכן

שבועות לפני חג הפורים.

*

קום קרא אל ה'

סיפר הגה"צ רבי יצחק שלמה אונגער זצ"ל גאב"ד חוג חת"ס:

זוכרני מעשה שהיה ביום שבת קודש תרומה ב' אדר שנת תש"א לפ"ק אצל אבי הגה"צ רבי אברהם צבי אונגער זצ"ל הי"ד ראב"ד קאפאוואר³, בשבת אחה"צ הלך לנוח קצת ופתאום קפץ ממטתו ונכנס בפחד ובבהלה גדולה, ואמר לי שרבו הרה"ק המנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע נתגלה אליו בחלום וגער בו: "קען דען זיין אזא זאך אז דער פאפא רב [מין הויגד יעקב] איז זקוק לרחמי שמים מרובים, און דו לייגסט דיר יעצט שלאפן?!"

תיכף צוה אבי עלי לאסוף מהר מנין לאמירת ספר תהלים ולהעתיר בעד כ"ק מין הויגד יעקב זי"ע, על אף שלא ידע כלום שמישהו קרה אצלו. אכן במוצאי שב"ק הגיע לנו הבשורה המרה אודות הסתלקות לשמי מרום של מין הויגד יעקב באותו זמן ביום השבת לאחה"צ.

*

ב. הגה"צ מקאפאוואר זצ"ל היה נמנה מתחלה כחסיד של הרה"ק המנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע, ואחר פטירת רבו ממונקאטש נסע ברחבי העולם לחפש לו רבי חדש, עד שמצא את שאהבה נפשו בעיר פאפא יצ"ו, והתדבק בעוז ותעצומות וקיבל את מרותו של כ"ק מין הויגד יעקב זי"ע, ונסע להסתופף בצל קדשו תמידים כסדרם. (הר"ר אלכסנדר דייטש הי"ו מפי אביו הרה"ח ר' יעקב יודא ז"ל תלמיד הגה"צ מקאפאוואר ז"ל).

בחורי הישיבה. מרן הויגד יעקב הגיע לבית המדרש מלוכש עם ה'טיליפ' בימי הקיץ ועם הגמרא בידו, והיה נראה עליו שהוא חלוש מאוד, ובכל זאת הציע השיעור כדרכו בכל יום.

כמו כן ידוע שמרן הויגד יעקב סבל כל הימים יסורים קשים מהמחלה שהיתה לו על העור רח"ל, ושום דבר לא מנע בעדו מלעסוק בתורה ועבודת ה'.

באחד מהזמנים למדו בישיבה בעיר פאפא הסוגיא של 'טיפת חלב', ואחר שלמדו קטע ידוע מהר"ן בהסוגיא נכנסנו אל הקודש פנימה להיבחן על דברי הר"ן. מרן הויגד יעקב בכוחותיו החלשים שכב אז במטתו, וכה הבחין את הבחורים בלימודי הסוגיא, כשהבחורים נכנסו אחד לאחד אל חדר קדשו.

*

מזלייהו חזי

סיפר הר"ר שלום ברמ"י אבערלאנדער הי"ו:

בשבת חנוכה שנת תש"א לפ"ק הגיע אבי הרה"ח ר' מרדכי יודא אבערלאנדער ז"ל לעיר פאפא להסתופף בצל קדשו של כ"ק מין הויגד יעקב זי"ע על שבת חנוכה. אחר שבת כשנכנס אל הקודש להיפרד שאלו מרן הויגד יעקב: "ווען קומסטו צוריק? אמר אבי שבדעתו להגיע ביום טוב פורים להסתופף בצל הקודש, על אתר נענה מרן הויגד יעקב: "זאלסט נאך קומען פריער".

אחר כך ראו שרוח ה' דיבר בו, כי בשנה ההוא כבו המאורות ומרן הויגד יעקב עלה לגנזי מרומים כשני

מבקשים אנו מאנ"ש שכל מי שיש לו איזה עובדא או רשימה ממרנן רבותינו הק ויבלחט"א כ"ק מין אדמור"ר שליט"א שישאיר הודעה להאספן הרב **מנחם מענדל אבערלאנדער** הי"ו על הקו המיוחד 450-5548 (646)

כל הזכויות שמורות למערכת פאפא'
718.480.7872

להערות והארות, אפשר להשאיר הודעה בקו המערכת **כפתור 9 < 0**

אריינצולייגן אייער מודעה אדער 'מזל טוב' פארבינדט איין אויף:
929.441.0890 ביז מיטוואך 2:00 נאכמיטאג